

Párizsi divat

6. SZÁM

1942. MÁRCIUS 1

60
FILLÉR

*Hazai és külföldi modellek, elegáns
kötött holmik, divatos sportruhák.
Célszerű otthoni és gyermekruhák.*

Gazdag kézimunka-rovat.

Értékes irodalmi rész.

MAUREEN O'SULLIVAN
(Metro felv.)

Otthon

R 960. sz. Csíkos hálópizsama sötétebb szegéllyel. Anyagszükséglet kb. 5 m. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.

R 961. sz. Pettyes flanell háziruha, a szoknyarészen belső gombolással. Anyagszükséglet 3 m 80 cm. Szabásminta bérmentve 96 fillér.

R 962. sz. Darázsolással díszített selyem hálóing. Anyagszükséglet kb. 5 m. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.

R 963. sz. Csinos lavable vagy batisztnadrág, apró hurkolt szegéllyel. Szabásminta ára bérmentve 88 fillér.

R 964. sz. Kombiné apró hurkolt szegéllyel. Szabásminta ára bérmentve 88 fillér.

R 965. sz. Jószabású melltartó. Nadrággal és kombinéval készletet alkot. Szabásminta ára bérmentve 88 fillér.

R 966. sz. Mintás könnyű anyagból készített pongyola egyszínű kihajtóval. Anyagszükséglet kb. 5 m. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.

R 967. sz. Egyszerű otthoni pizsama. Anyagszükséglet kb. 90 cm széles anyagból 4 m.

R 960

R 961

R 963

R 964

R 965

R 967

R 961

R 962

R 966

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

egy évre P 7.—
 félévre P 3.60
 negyedévre P 1.80

Egy példány ára 60 fillér,
 pályaudvarokon is.

Párisi Divat

A BAZÁR

MEGJELENIK MINDEN HÓ I-ÉN

Olcsó árú szabásmintákat és kézimunkarajzokat kaphat a PÁRISI DIVAT minden olvasója.

Lásd a II. oldalon lévő közleményt.

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Budapest,
 VII., Dohány-utca 12—14 sz.

Telefon: 223—882 és 423—771

DIVATLEVÉL

Utcai ruhák elengedhetetlen kiegészítője a kalap. Az utóbbi időben ugyan divattá tették a hölgyek, hogy kalap nélkül járnak-kelnek az utcán. De ez az ötletük nem valami szerencsés. Kalap nélkül nem hatnak teljesen felöltözöttnek. Aztán a mi országunk éghajlata nem minden évszakban tesz jót a fedetlen fejnek. Nyáron, fürdőhelyen, nyaralóhelyen megengedhető, sőt egyenesen stílusos a fedetlen fej, de városban, különösen nagyvárosokban nem elegáns, nem helyes kalap nélkül járni.

Mit hoz a tavasz kalapdivat terén 1942-ben?

A sok egyszerű, síma ruhához adja az angolosan egyszerű kalapokat. Főképpen zsirárdit. Ezeknek a széle felfelé hajtott. Körülbelül egy-két ujjnyi szélesek ezek a felhajtott peremszélek.

Nagy divat lesz a kulik-kalap. Utcán és strandon egyaránt. Aki aztán kulikabátot is varrat, annak már csak az hiányzik, hogy a ruhájára, vagy kabátjára japánvonalú betűkből varrassa ki a monogramját. Esetleg az egész nevét.

A turbán változatlanul divatos marad. Új anyag a turbánhoz, a szalag. Elegánsabbat nem is kívánhat egyik hölgy sem, mint olyan színű turbánt, mint amilyen a ruhája. A szalagok között a ripsz vezet.

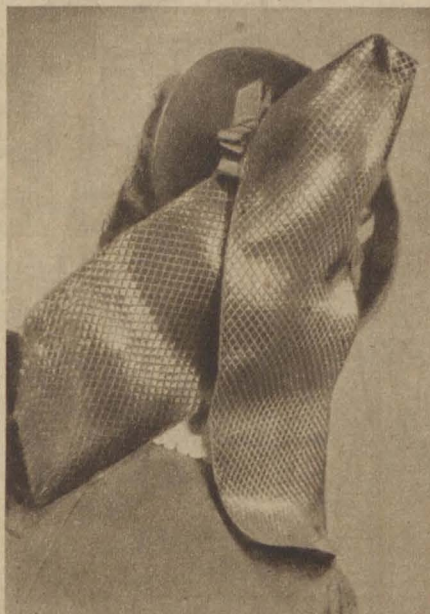
Továbbra is divat marad a kalapról nyak fölé lógó trópusi lebernyeg. Csakhogy tavaszkor nem takarja be az egész haját, hanem középen nyitva áll, illetve kétrészből készül, úgyhogy a frizura kilátszik alóla.

A nagy közkedveltségnek örvendett kasmír, tavaszkor a turbánok között fut meg majd szép karriert.

A nyár divatja pedig a nagyszélű, egyenesvonalú kalap. A modellek között valóságos malomkerék nagyságú darabok is akadnak.

Bemutatott kalapmodelljeink a Párisi Divat matinéjában olyan nagy sikerrel szerepelt Szabó Teri-szalomból valók.

S. M.

Szabó Teri modelljei (Arlen felvételek)

Tavasza

R 968

R 968. sz. Tavaszi kosztüm érdekes csikozással. A szoknyáján nagy berakásokkal. Anyagszükséglet kb. 3 m szövet. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.

R 969

R 969. sz. Átmeneti kabát a most annyira divatos V kivágással, gallér nélkül, tűzéssel díszítve. Anyagszükséglet kétszer a kabát hossza. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.

R 970

R 970. sz. Elegáns pepita kosztüm szegőzött, fehér zsorzettblúzzal. Anyagszükséglet 130 cm széles szövetből 2,75 m. A kosztüm szabásának ára bérmentve 96 fillér. A blúz szabásának rendelősz. R 970/b. ára bérmentve 88 fillér.

R 971

R 971. sz. Divatos, csíkos tavaszi köpeny egysoros gombolással. Az ujj kezelőrésze keresztben csíkos. Anyagszükséglet egyszer az ujjá és kétszer a kabát hossza. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.

R 972

Myrna Loy
(Metro felv.)

R 972. sz. Csíkos tavaszi kosztümből fehér gallérral. Anyagszükséglet 2 m. Szabásminta ára bérmentve 88 fillér.

R 973. sz. Csíkos tavaszi kosztüm nagy berakásos szoknyával. Anyagszükséglet 3 m. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.

R 973

R 974

R 974. sz. Szegőzéssel díszített blúz világos selyemből. Szabásminta ára bérmentve 88 fillér.

R 975

R 976

R 977

R 980

R 978

R 979

Ennek a ruhának szabásmintáját olesó úron szállítjuk mindenkinek, aki a 32. oldal szélén lévő rendelésszelvényt beküldi.

R 975. sz. Érdekes kétszínű szövetrouha, vállán tűzött szemberáncokkal. Alakításra alkalmas modell.

R 976. sz. Fiatalos szövetrouha, elől berakással, a vállán belső szegőzéssel, két kis díszszeggel.

R 977. sz. Érdekes csikos összeállítású ruha, a felsőrészen zsebbel.

R 978. sz. Dívatos csikos ruha, sötétebb színű rátűzhető díszsel, szállal és övvel. Ennek a ruhának szabásmintáját olesó úron szállítjuk mindenkinek, aki a 32. oldal szélén lévő rendelésszelvényt beküldi.

R 979. sz. Tavasz kazakos szövetrouha kockás anyagból. Denevérujjakkal, világos bujtatott antilopövvel.

R 980. sz. Fehérbetétes, szegődíszes, csinos tavaszi ruha.

Bármely modell szabásának ára bérmentve 96 fillér.

Utcará

M 590. sz. Barna alapon kockás tavaszi kosztümkabát - zsemlyeszínű szoknyával.

M 591. sz. Nyárfazöld kosztümkabát tarkakockás szoknyával, érdekes szegődisszel.

M 592. sz. Sötétkék angorás köpeny, fehér tűzéssel díszítve.

M 593. sz. Tavaszi kosztüm érdekes tűzésdíszsel, amelyek zsebet képeznek. Sötétbarna hímzett nyilak díszítik a tűzések szélét.

M 594. sz. Sötétszürke testhezálló tavaszi kabát. A gallért és az érdekes elosztású zsebeket kockatűzéssel díszítjük, de készíthetjük kockás anyagból is.

Bármely modell szabásának ára bérmentve 96 fillér.

M 590

M 591

M 592

M 593

M 594

Sporthoz

R 981. sz. Kétszínű szövetből összeállított kapucnis sportblúz és nadrágszoknya.

R 982. sz. Sportkosztüm. Egyszínű kabát kockás zsebekkel és kockás szoknyával. Villámzárral vagy belső gombolással zárjuk.

R 983. sz. Érdekes, sálszerű nyakkal készített sportkosztüm, belső gombolással és tűzédísszel.

R 984. sz. Impregnált szövetből készült sportkabát és szemberáncos szoknya.

R 985. sz. Szövetből és kötött részből összeállított kirándulóruha

R 986. sz. Divatos paplantűzéssel díszített sportkabát, sötétebb nadrágszoknyával.

R 981

A Párisi Divat eredeti párizsi szabásokat szállít a legolcsóbb áráért.

R 982

R 983

R 984

Diana Lewis
(Metro felv.)

R 985

R 986

Blúzok - szoknyák

M 595. sz. Vörösáryalátú esau-esau blúz bolyhos divatanyagból.

M 596. sz. Jácintkék szövetblúz posztórátéttel díszítve.

M 597. sz. Nyersszínű tisztaselyemblúz, piros himzésdíszítéssel, a csokor és az öv piros nyersszínű himzésel. Pirosak a gombok is.

M 598. sz. Színes csíkos anyagból érdekesen összeállított selyempuplín-ingblúz.

M 599. Enciánkék selyemblúzon, fehér virágos ág himzésdísz. Fehér üveggombok.

M 600. sz. Fehér vászon himzett blúz angórás mellénykével. Kitűnő tavaszi összeállítás. A mellényke szabásának rendelőszáma M 600/a.

M 601. sz. Nagykokás gyapjúszoknya elől bő beakással.

M 602. sz. Angóra anyagból készített szoknya tűzött zsebekkel, oldalt két szemberáncsal.

M 603. sz. Zsorsettblúz szegőzött vállakkal és ujjrészsel.

M 604. sz. Divatos zsebekkel díszített vastag gyapjúszoknya. Az övrészt két gombbal zárjuk.

M 605. sz. Csinos gallérpótló dísz. Szabásminta ára bérmentve 50 fillér.

M 606. sz. Csokordísz mellfodorral, kis gyöngyházgombbal. Szabásminta ára bérmentve 50 fillér.

Bármely modell szabásának ára bérmentve 88 fillér.

M 605

M 599

M 598

M 606

M 600

M 595

M 596

M 597

M 603

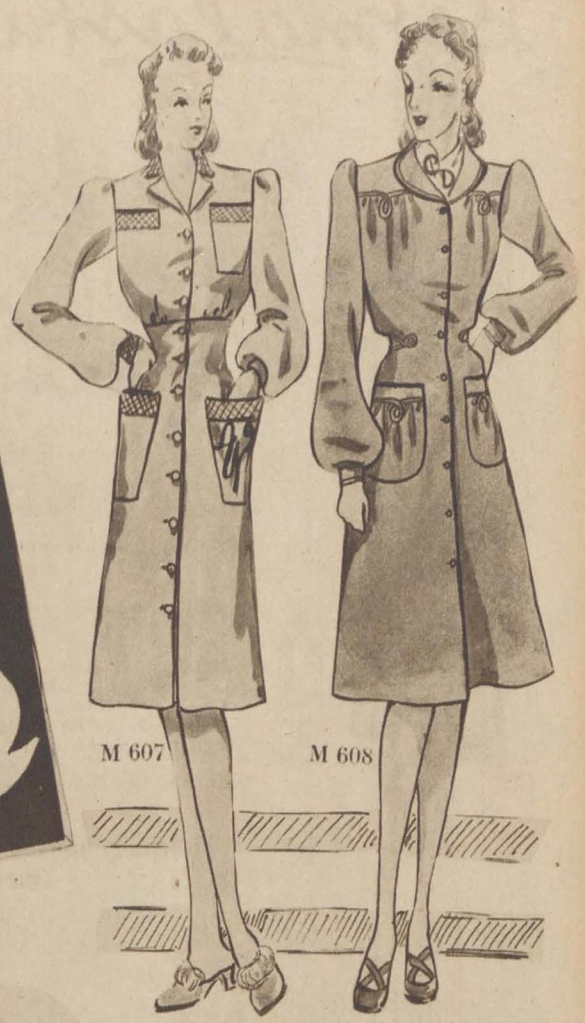
M 601

M 602

M 604

Jorockósi - csisz.

M 607

M 608

M 609

M 610

M 611

Háziruhák

M 607. sz. Kék szövetruha a zsebek és a gallér díszítése kockásra tűzve. Piros nagy monogrammidisz.

M 608. sz. Vörösbarna háziruha sárga sállal. Barna díszítéssel és monogrammal.

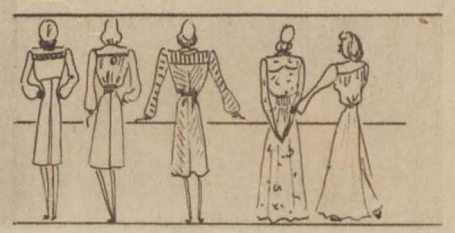
M 609. sz. Csikos selyemanyagból készített háziruha húzott derékkal. Nagy cél-szerű zsebbel.

M 610. sz. Gumibefűzéssel húzott nagyvirágos selyem háziruha.

M 611. Csinos háziruha piros szalaggal díszítve, piros húzózárral és monogrammal. Piros szalagfűzéssel díszítjük a zsebeket és a gallért.

A felső baloldalon ruhadíszítésre alkalmas betűdíszek és posztóvirág.

Bármely modell szabásának ára bérmentve 96 fillér.

Bérmálásra

M 612

M 612. sz. Sötétkék magyaros, zsinórozott fiúruha, fehér vászonpiké-gallérral és fekete selyemzsinóros nyakkendővel.

M 613. sz. Fehér taftruhácska, húzott nyakkal és vállal. Círé-szalaggal a derékon.

M 614. sz. Fehér roménruha csipkedísszel és szaténszalaggal a nyaknál és a derékon.

M 615. sz. Zsorzsetruha magasított derékkal, sajátjából készült szalagdíszítéssel.

M 616. sz. Vajszínű, könnyű szövötruha, hímzéssel a galléron, kézelőn és a gombolásnál.

M 617. sz. Fehér selyemruha, sok apró sajátjából készült szalagocskával díszítve. Szegőzött derékkal.

M 618. sz. Fekete mellény-kabát csíkos nadrággal, fehér vászoning és fekete nyakkendő.

M 618

Bármely modell szabásmintájának ára bérmentve 88 fillér.

M 613

M 614

M 615

M 616

M 617

JACKIE HORNER

(Metro felv.) R 987. sz. Tavasz kabát bőrdíszítéssel. 8—10 éves kislányoknak. Anyagszükséglet 1× a kabát- és 1× az ujjahossza.

R 988. sz. Világos szövetöltöny 8—10 éves fiúknak.

R 989. sz. Csinos bársony- vagy szövetruhácska, körül szemberánccal. Szabásminta kapható 4—6 és 6—8 éves kislányok részére. Anyagszükséglet 130 cm széles szövetből 2× a ruha és 1× az ujjahossza.

R 988

R 987

R 991. sz. Kockás szoknya fehér blúzzal, 2—4 és 4—6 éves kislányoknak.

R 992. sz. Bájos ruhácska 4—6 éves kislányok részére, kevés hímezéssel és darázslással. Anyagszükséglet 2× a ruha hossza. Ennek a ruhácskának szabásmintáját olesó áron szállítjuk mindenkinek, aki a 32. oldalon levő rendelőszelevényt beküldi.

R 993. sz. Tavasz kabát 4—6 éves fiúknak, nagy célszerű zsebbel.

R 994. sz. 4—6 éves kislánynak való tavasz kabát és hozzá álló kalap. A kalap szabásának rsz. R 994/a, ára bér. 88 fillér.

R 989

R 990

R 991

R 992

Ennek a bájos ruhácskának szabásmintáját olesó áron szállítjuk mindenkinek, aki a 32. oldalon levő rendelőszelevényt beküldi.

R 993

R 994

R 990. sz. Hosszú ujjú szövetbolero és szoknya 10—12 és 12—14 éves lányoknak. Alája fehér blúzt viselünk. Anyagszükséglet 130 cm széles anyagból 3 m.

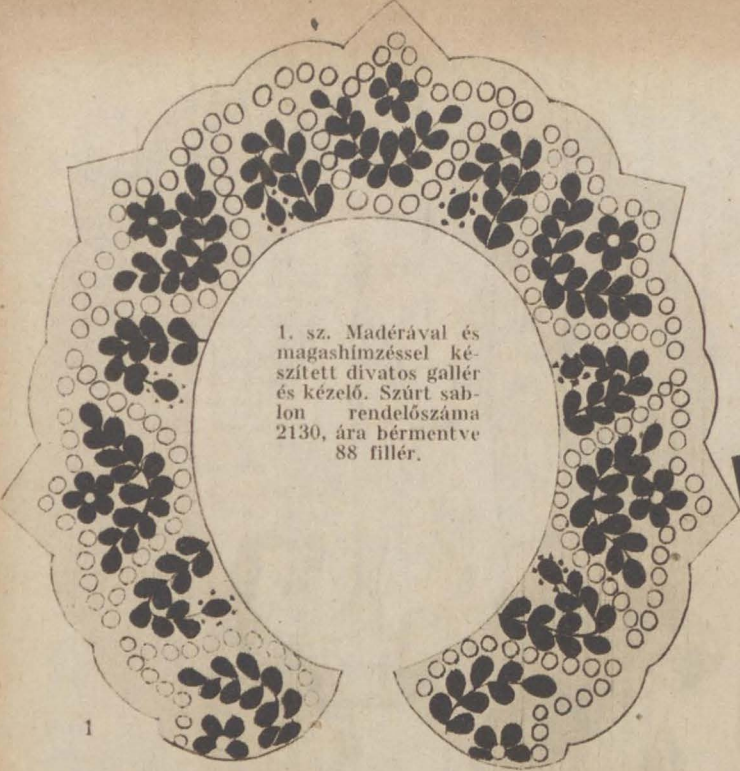
R 995

R 996

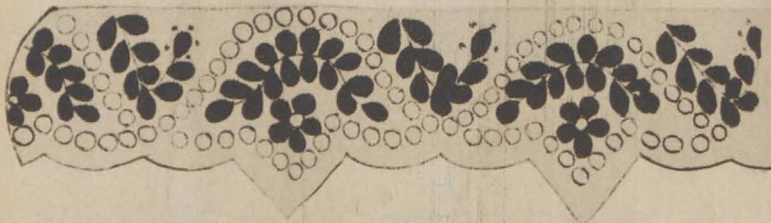
R 995. Szövetöltöny, az ujján tűzészdíszítéssel, 10—12 és 12—14 éves fiúknak.

R 996. sz. Tavasz köpeny raglánszabásban, nagy zsebekkel, 8—10 éves fiúknak.

RUHADISZEK

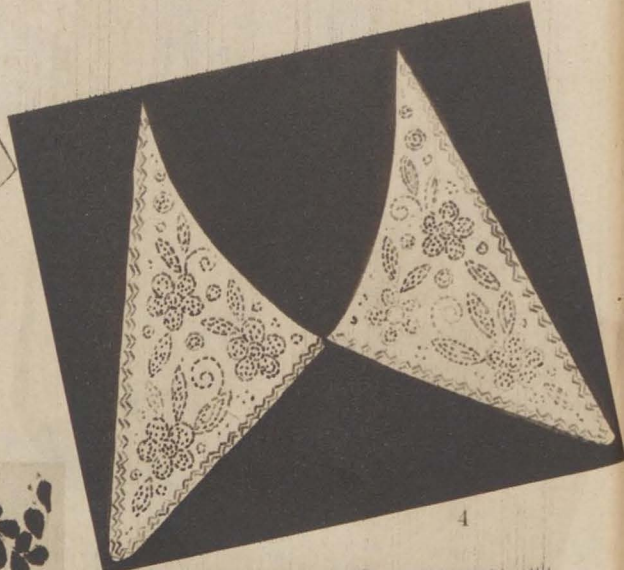

1. sz. Madérával és magashímzéssel készített divatos gallér és kézelő. Szúrt sablon rendelőszáma 2130, ára bérmentve 88 fillér.

2. sz. Matyóhímzéses zsebdisz. Készíthetjük gyapjú- vagy selyemfonállal. Szúrt sablon rendelőszáma 2131, ára bérmentve 50 fillér.

3. sz. Matyó szegélyminta. Alkalmazhatjuk övre, szoknyára, blúzra, tarsolyra. Szúrt sablon rendelőszáma 2132, ára bérmentve 50 fillér.

4. sz. Gallér gyöngyhímzéssel díszítve. Szúrt sablon rendelőszáma 2133, ára bérmentve 50 fillér.

5. sz. Magyaros nyakkendőre (Petőfi-csokorra) illő sárközi minta. Könyvjelzőre is hímzhetjük. Szúrt sablon rendelőszáma 2134, ára bérmentve 50 fillér.

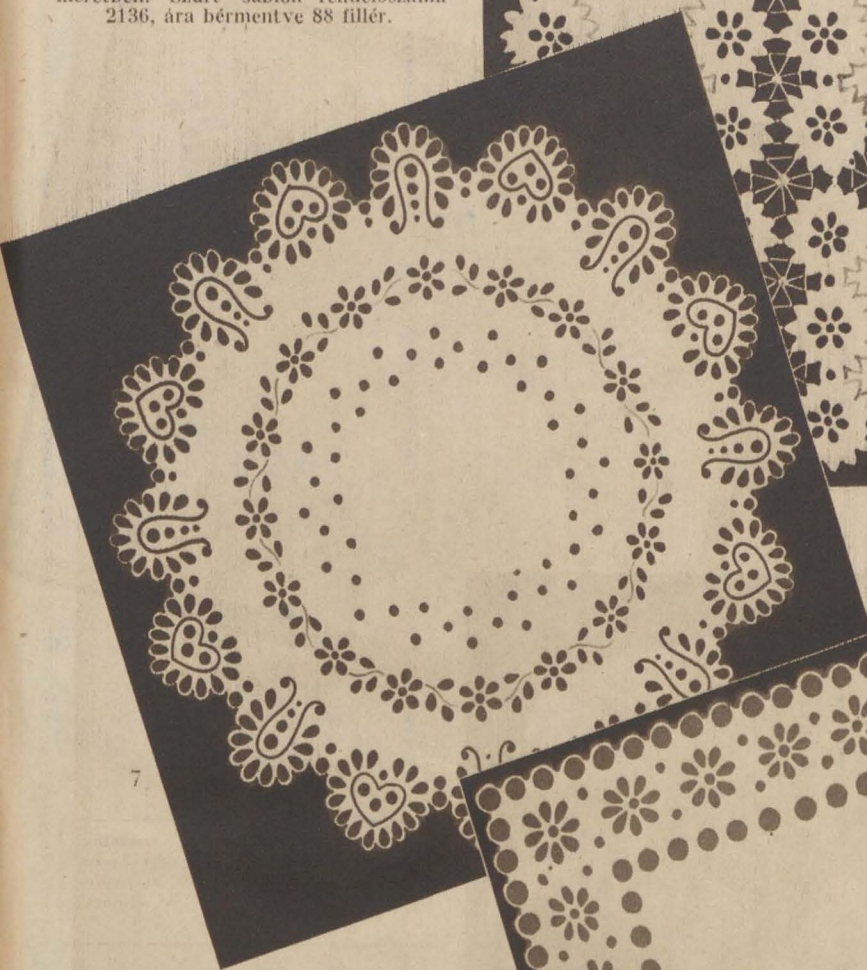
Ennek az asztalterítőnek mintáját olcsó áron szállítjuk mindenkinek, aki a 32. oldal szélén lévő rendelésvázlatot beküldi.

6. sz. Apró batiszt- és vászondarabkákat a legjobban fel tudjuk használni, ha egy ilyen szép fehérhímzéses asztalterítőt készítünk belőle. Az apró darabkákat pókozással állítjuk egybe. A közölt terítő mérete 79×79 cm, de készíthetjük tesszészserinti méretben és formában is. Ennek az asztalterítőnek mintáját olcsó áron szállítjuk mindenkinek, aki a 32. oldalon levő rendelésvázlatot beküldi.

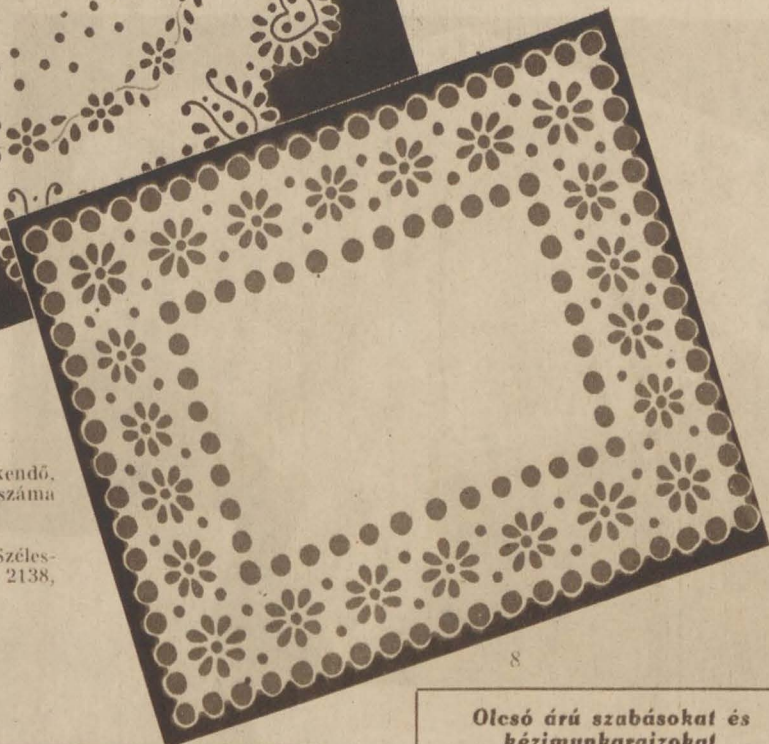
7. sz. Boldogi asztalterítő 80×80 cm-es méretben. Szúrt sablon rendelésszáma 2136, ára bérmentve 88 fillér.

6

7

8

8. sz. Fehérhímzéssel készített tálcakendő, 25×19 cm méretben. Szúrt sablon rendelésszáma 2137, ára bérmentve 50 fillér.

9. sz. Fehérneműszekrénybe való csík. Szélessége 9 cm. Szúrt sablon rendelésszáma 2138, ára bérmentve 50 fillér.

9

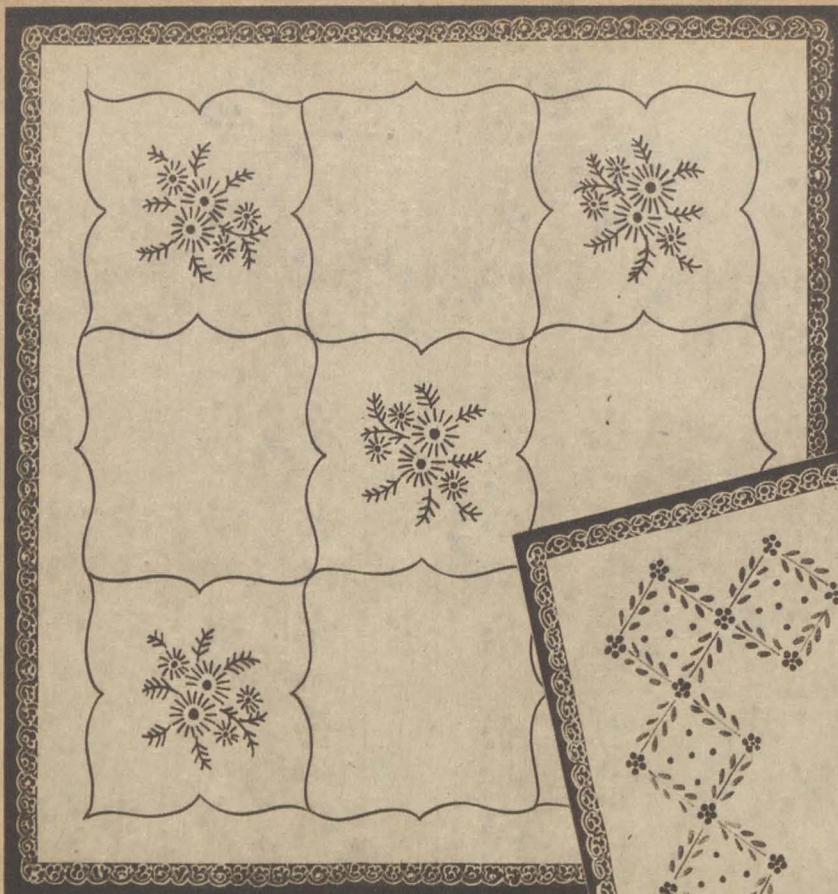
Olcsó árú szabásokot és kézimunkarajzokat

bocsátunk olvasóink rendelkezésére. E modellek, illetve kézimunkák szabását, vagy rajzminiját 30 fillér portó és kezelési költség beiktatása ellenében megkapja mindenki, aki ezt az összeget levélbélyegekből, a 32. oldal szélén található szelvényvel együtt kiadóhivatalunknak beküldi.

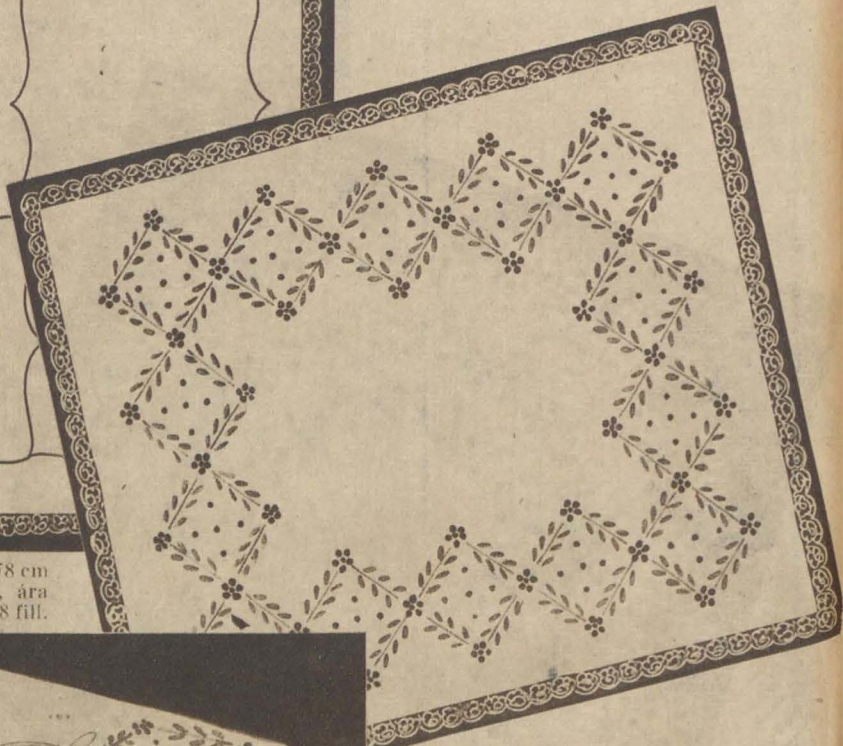
Jelen számunkból az R 978. sz. ruhának, vagy az R 992. sz. gyermekruhának, vagy a 6. sz. asztalterítőnek szúrt sablonját adjuk olcsó áron.

Mindent megtalálhat

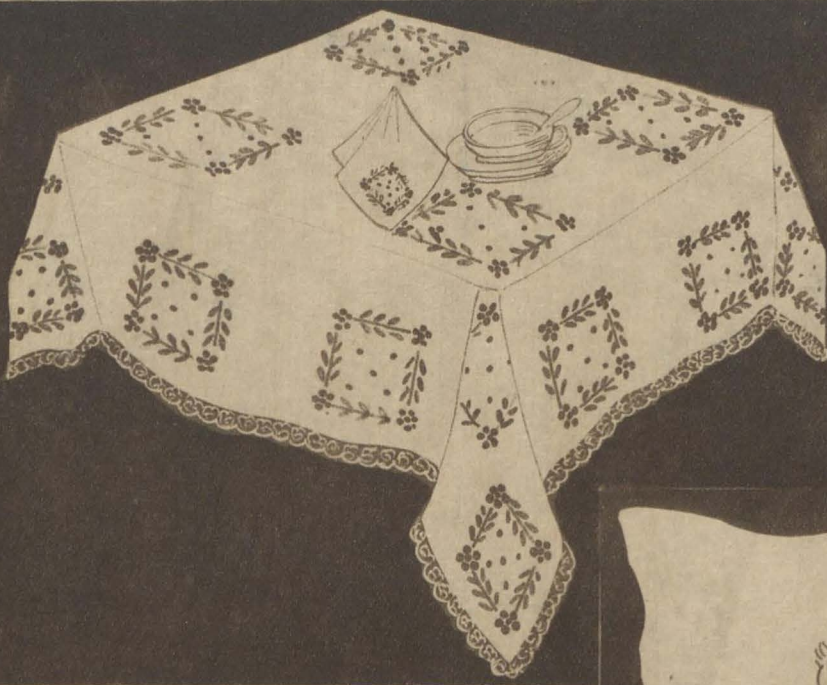
a Párisi Divatban, ami elegáns, izléeses és célszerű

10. sz. Kevés anyaggal elkészíthető terítő 78 x 78 cm méretben. Szűrt sablon rendelőszáma 2139, ára bérmentve a hímzés színmagyarozatával együtt 88 fill.

11. sz. 35 x 29 cm-es tácaakendő, keskeny csipkeszegéllyel. Szűrt sablon rendelőszáma 2140, ára bérmentve 50 fillér.

12. sz. Zsúrterítő 100 x 100 cm méretben, színeshímzéssel. A hozzávaló szalvéta mérete 28 x 28 cm nagyságú. Szűrt sablon rendelőszáma 2141, ára bérmentve a hímzés színmagyarozatával együtt 1 pengő 20 fillér.

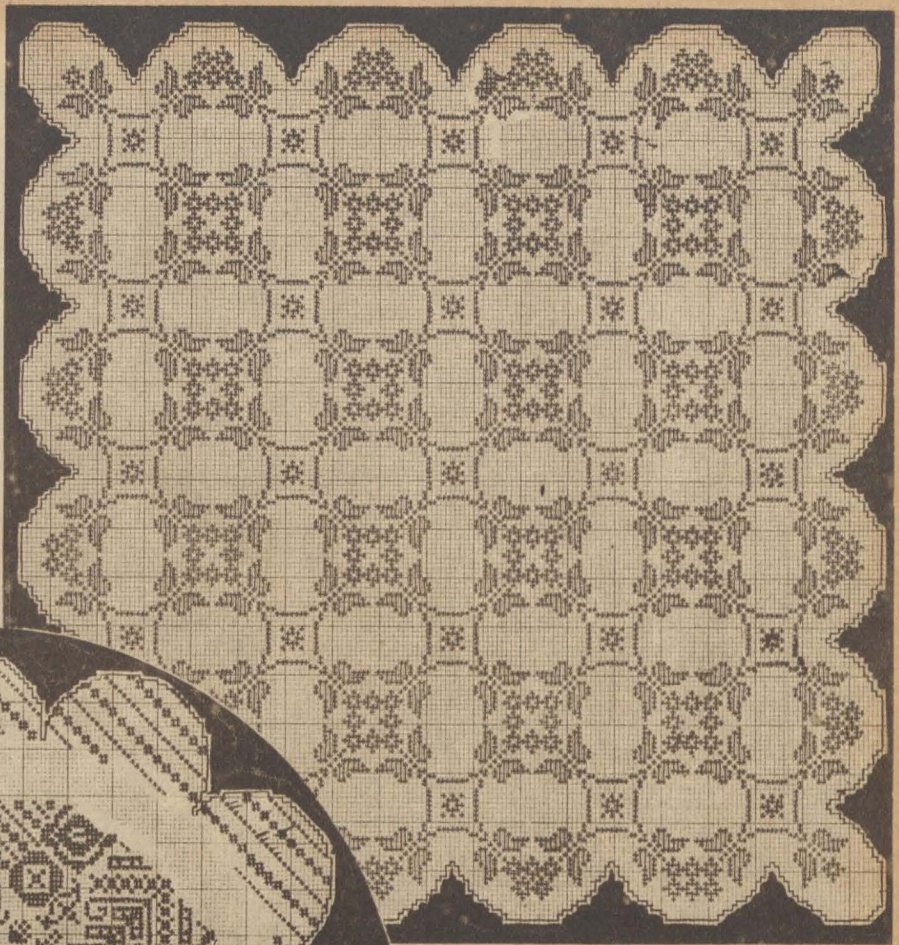
Felkérjük olvasóinkat, hogy rendelésnél az ábrák alatt feltüntetett összeget előre küldjék be, mert utánvételes szállításnál a posta 80 fillérrel többet számít

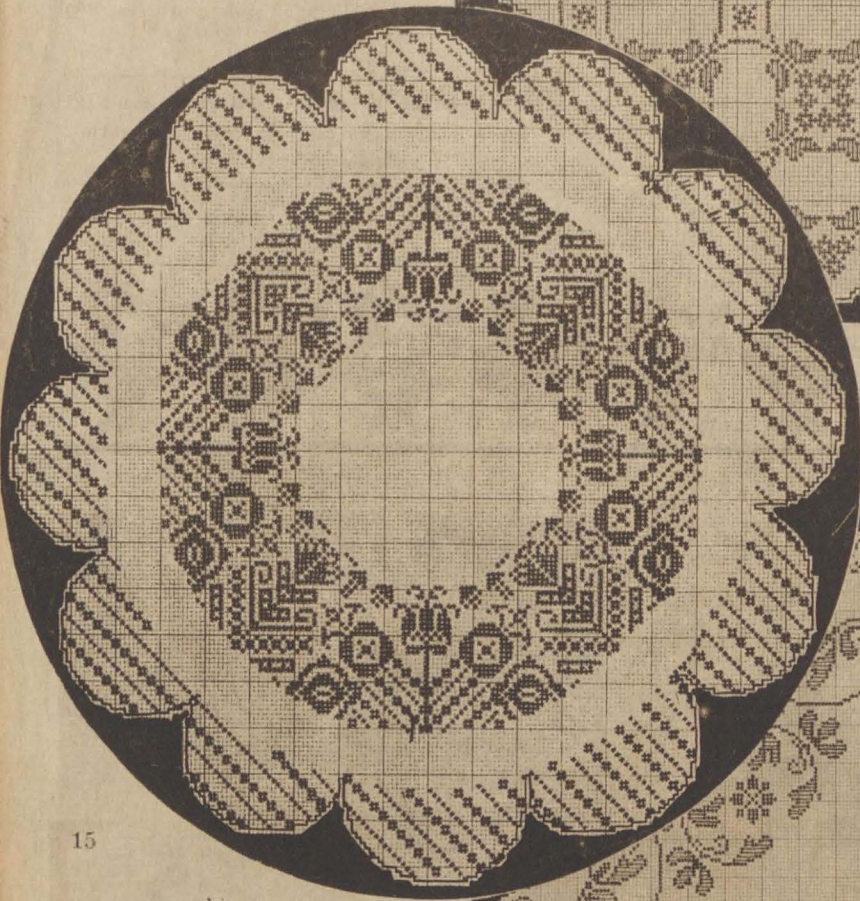
13. sz. Húsvétra ajándékba készíthető díspárna. Szűrt sablon rendelőszáma 2142, ára bérmentve 88 fillér.

14. sz. Ismétlődő mintás receterítő 183×183 kockával, 4 mm-es kockával készítve a terítő mérete 74×74 cm, 6 mm-es kockával készítve 110×110 cm. Leszámolható minta rendelősz. 2143, ára bérn. 88 fillér.

Párizs sikkje, Berlin praktikusága s Budapest jóízlése egyesül a Párisi Divat modeljeiben

14 Hálásan fogadjuk minden olvasónktól, ha közli velünk a Párisi Divat tartalmát illető megjegyzéseit, vagy kifogásait

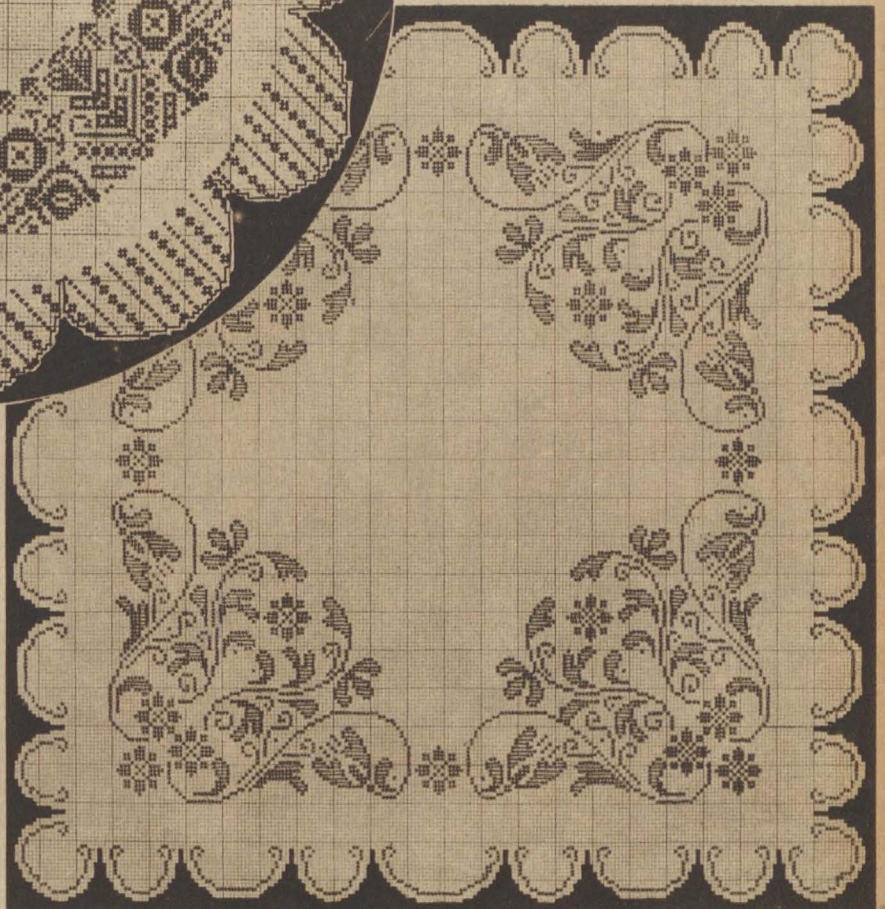

15

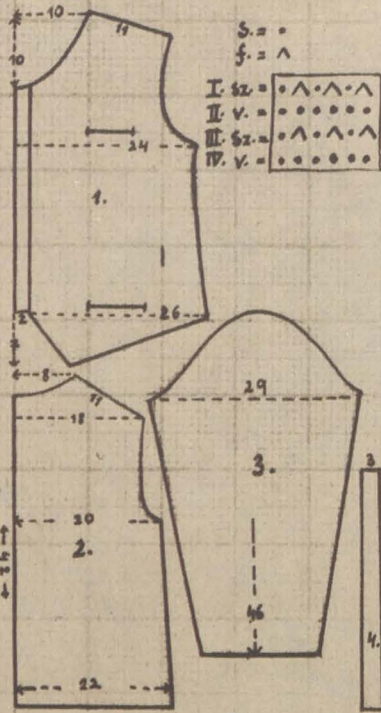
15. sz. Horgolt kerek terítő. 184×184 kockából, 4 mm-es kockával készítve a terítő mérete 74×74 cm, 6 mm-es kockával készítve 110×110 cm. Leszámolható minta rendelőszáma 2144, ára bérmentve 88 fillér.

16

16. sz. Magyaros rece asztalterítő 231×231 kockából, 6 mm-es kockával készítve 138×138 cm nagyságú terítőt kapunk. Leszámolható minta rendelősz. 2145, ára bérn. 88 fillér.

KÖTÉS

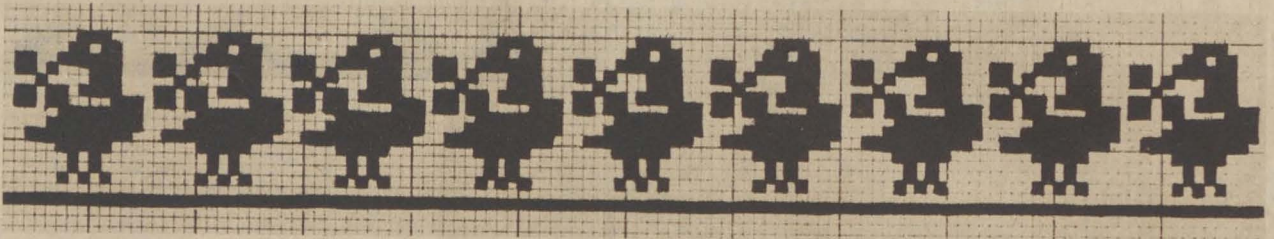
1. sz. 8–10 éves kislányoknak való kötött kabát. Az itt adott méret szerint kössük a kabátkát a kabátka csücsánál kezdve, 2 szemre. Gyöngykötéssel kötjük. 1 síma, 1 fordított, majd a kötés baloldalán a síma szemre fordított, a fordított szemre síma szem következik. Elöl a záródásnál egy pánt csupa síma szemet kössünk. Vele egyidejűleg a gomblyukakat is. A nyakkivágást, ujjak végét, gomb és gomblyukpántot zárószalaggal dolgozzuk el, hogy ki ne nyúljenek. A szabásmintánál f = fordított szem, s = síma szem.

Az alatta lévő mintát díszítésképpen bele is köthetjük, vagy hímézhetjük a kabátkába.

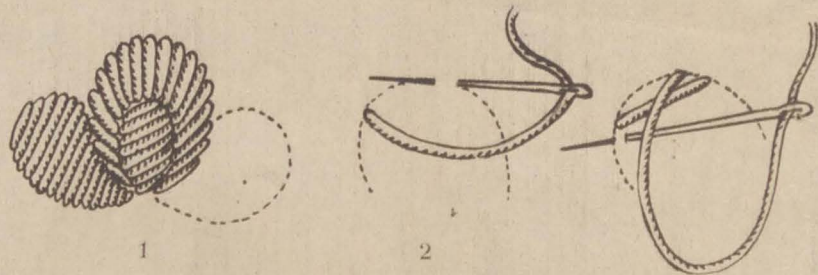
2. sz. Kötött fürdőruha fiatalos alakra. Ferde kötéssel kötve, alakon nagyon jól érvényesül. Anyagszükséglet kb. 20–25 dkg pamut. Szabásminta, kötésleírással együtt, rendelőszáma 2160, ára bérmentve 88 fillér.

3. sz. Kötött férfi fürdőruha. Készíthetjük az egészét egybekötve, de külön is a nadrágtól. Ha külön készítjük, akkor is összekapcsolhatjuk villámzárral. Anyagszükséglet kb. 25–30 dkg pamut. Szabásminta ára a kötésleírással együtt 88 fillér. Rendelőszáma 2161.

A Párisi Divat példányai sohasem avulnak el, mert kézimunkarésze és konyhareceptjei maradandó értékűek!

Kézimunka tanfolyam

1

2

3

Második óra:

Tárgya: a mexikóvesdi vagy matyó hímzés

A mezőkövesdi hímzést gyapjúval vagy fénytelen pamutfonállal hímezik, sűrű, tömött folthatású mintákkal. Különösen tarkahímzéseik tárnak elének rendkívül gazdag motívumvilágot. Kétféle öltéstípusa ismeretes: 1. laposöltés, 2. a nyolcas vagy matyóöltés. Az utóbbi a fonállal való takarékoságot célozza, mivel a hímzés fonákán alig van öltés. Első képünk a laposöltést mutatja be. A második és harmadik a nyolcas öltés menetét. A negyedik kép eredeti gyapjúfonalas ingdísz mutat.

Az ötös ábra fekete klott alapra varrott kötény színes szütesfonállal hímezte. Színmagyarázata: S = sárga; Z = zöld; R = rózsaszín; K = kék; M = méregzöld; V = vörös; F = fekete; P = piros. A hatos ábra ingujjdísz piros sárga és fehér fonállal készítve. Ezt a két mintát felhasználhatjuk szegélydísznek vagy párnára, falvédőre díszítő motívumként.

4

5

6

BESZÁMOLÓ MATINÉNKRÓL

Somfay Margit, a „Párisi Divat” felelős szerkesztője üdvözlí a közönséget

Vitéz Bodor Aladárné kolozsmegyei finneplője

Zácsfalvy Klári gyönyörű „Humnia”-esipkével díszített díszmagyarja

Telt ház előtt és pompás hangulatban zajlott le a „Párisi Divat” matinéja 1942. január 18-án az Magyar Színházban. Az első részben gazdag divatrevü, szébbnél szebb ruhák, plakátok, prémekek gyönyörködtették a közönséget. A második részben pedig a „Párisi Divat” jelképes estélyének keretében a főváros kedvelt művészeinek ének, tánc, zeneszámjai szerepeltek. Simor Erzsí Mécés László egyik költeményét szavalta. Keresztessy Mária Villon-balladával aratott óriási sikert. Déry Sári és Nagyajtay György kemények tangót jártak el. A nagytehetségű fiatal hegedűművész, Martzy Johanna Brahms és Sarasate műveit hegedülte. Kántor Béla szavalt. Báró Kemény Melinda két nagytehetségű növendéke, Lux Marietta és Irreghy Ica Liszt II. rapszódiját táncolták. Szepessy-Slowasser Irén pedig két Járay-Janetschek dallal szerepelt. Nagykovácsi Ilonát, a híres Márkám és Panni éneklőjét, alig engedte le a színpadról a nézők közönség. Igen tetszett Vörös Sári magyar dalsorozata.

A jelképes estély hölgyeinek ruhája is szenzációt keltett. Egyik toiletté szebb volt, mint a másik. S amint képünkön is látható, nagyszámban szerepelt a ruhák között a díszmagyar. A „Párisi Divat” felelős szerkesztője, Somfay Margit fogadta a kivilágított színpadon a nézőtérrel a színpadra jövő hölgyeket. Két ruhát külön is bemutatott a közönségnek. Az egyik nőtéz Bodor Aladárné kolozsmegyei finneplője volt, amelyet a Nemzetközi Asszonykongresszuson Berlinben nagyszámú külföldi is megcsodált. A másik ruha pedig Zácsfalvy Klári díszmagyarja volt, melynek esipkédisze, ingvála-pártája és köténye, az ezidőszertint legszebb és legértékesebb magyar esipkékből: Humnia-esipkéből készült.

A divatrevü ruhamodelljeit és a jelképes estély művészeit a kitűnő Hosszay Gusztáv komolytálta be, nem egyszer falrengető derűt keltve mókás bemondásaival. A matiné csak egy hibája volt: nem fért be a színházba mindenki, aki jegyet váltani érkezett a pénztárhoz. Legalább tizszer kellett volna megismételnünk a matiné, hogy mindazok, akik látni szerették volna, láthatták volna.

Martzy Johanna Brahms és Sarasate műveit hegedüli

Keresztessy Mária Villon „Haláltánc” c. balladáját szavalta

Lux Marietta és Irreghy Ica Liszt II. rapszódiját táncolja

Hosszay Gusztáv éneklí az „Országúton van egy kiesi farm” c. tréfás dalt

Simor Erzsí szavalja Mécés László versét

Nagykovácsi Ilona a Márkám és Panni c. dalokat énekelte

Kántor Béla szaval

Déry Sári és Nagyajtay György kemények tangót táncolnak

Szepessy-Slowasser Irén Járay-Janetschek István dalait énekelte. Zongorán kísérté a szerző

Vörös Sári magyar nótákat énekel

Virginia Weidler

(Metro felv.)

SZÁZ ÉV MULVA

*Száz év mulva, ekkora számra
szinte gondolni sem merek;
száz év mulva hol leszünk már mi,
rohanó, gőgös emberek?*

*Száz év mulva az is halott lesz,
ki ma még ölben szendereg.
Száz év mulva...*

BARADLAI ALBERT

REGGEL ÖT ÓRA...

**Alszik a város. Rajta pihen még
a halott estnek ünnepi csendje;
nyílik az ajtó s ébredő lelkem
lopva kilebben rajt' a ligetbe.**

**Mint csupaszs gyermek, kúszik a Nap az
égnék ölén — (már reggel öt óra...)
angyali ajka szórja a csókját
rám, a még most is álmodozóra.**

**Tisztul a tó — friss, kék vize fodroz,
parti sekélyén fürdik az állat...
búsul a fűz, — mily fájó nézni a
vízbebukó, bús lombkoronákat!**

**Reggel öt óra. Hangos a tájék,
tarka madárrajz rebben a fákról
és néha-néha hallani, amint a
ligetek szárnyas ácsa kopácsol.**

**Mozdul a szellő. Véle a Hajnal
erre tévedett lelke: az illat...
engem a rózsák virágba bomló
ezer bimbaja csókra tanítgat.**

**Lehajolok s a porból emelve
egy halott pillét ejtek a tóra...
viszi a víz — és kongat a szívem:
reggel öt óra... reggel öt óra...**

Tamás Tihamér

Ibrahim basa kincsei

Irta: Somfay Margit

A nyári nap jóval a delelő utáni utat járta. Sugárjai erősen ferde irányban hulltak, de fényük, melegük még akkora volt, mint ebédidőkor. Ragyogásba vonták a házak és tornyok érclemezekkel fedett tetejét. A szélesen hömpölygő Duna vízébe teljesen belemerültek és aranszínűre festették felületét. A levegő nemesak közelben, de a messzi rákosi rétek felett is szikrázott, villódzott, fénylett a napsugaraktól.

A gazdag bőséggel áradó napsütésre gondtalan lélekkel feledkezett a budai basa, Ibrahim óhatalmasságának a felesége. Ott állt a házra épített tetőkert korlátja mellett és hol Pest felé, hol Vác felé forgatta a szemét. Javakorabeli szép asszony volt. A szeme sötét, a haja sötét. Finoman hajlott orra vékony és hosszú. Szája kiesel és szépformájú, mint a Ráfael-festmények Madonnáinak. A korláton nyugvó keze fehér, mint az alabástrom. Gömbölyű karjain skófiummal varrott áttetsző ingváll, derekán szorosan simuló gránátszín selyempuszlík. A bő, redős szoknyája ugyanolyan színű. Előtte arany skófiummal varrott kötény. Sötét hajú fején drágaköves koronka. A koronkán fehér-arany fátyol. A lábán halavány borostyánszínű eszima. S hajából, ruhájából, bőréből bódító vörösrózsaillat árad. Ez az illat, meg az arany skófiumszál, amellyel ingvállja és köténye van kihimezve, török rajta, de minden egyéb magyar. Amint magyar ő maga is. Onnan való a felsőmagyarországi bányavidékről. Az ura magyar vitézeket kergető portyázáskor látta meg és hozta magával Budára. Nem török szokásként háremlakónak, hanem egyetlen feleségnek. S a régen fellángolt nagy szerelem még mindig változatlan erővel lobog szívükben. Pedig már két keze ujjai sem elegendők, hogy megszámlálja rajtuk az együtt töltött elmúlt éveket.

Közelemben, a korlát mellett, két leányka nézett a naptól aranyszínű sávokkal esikozott Dunára. A pesti franciskánusok templomának irányában, a Duna közepén ladik ringott. A ladikban egy legény hajladozott. Fölötte meg egy madár repdesett. De nem úgy összevissza, cél nélkül, hanem a ladikból be a vízbe, a vízből meg vissza a ladikba. A nagy fényben tisztán lehetett látni, hogy a ladikban álló legény, minden egyes vízböltéréskor, meg-simogatja a madarat. Előbb azonban elvesz a csőréből valamit. Ha közelebb állnak a ladikhoz, látják azt a valamit is jól. Hal volt. Hizott, szép dunai hal.

Ha nem is látták, de tudták a leánykák, mit szedget a legény a madár csőréből. S mondta az egyik, a szintén bányavidékről való Keezer Erzsike.

— István úrfi károkatonája minden halat kieszed a Dunából.

A basané mosolygott.

— István úrfi ügyes legény, ha megtanulta, mint kell a károkatonára madárral halászni, csak tudja, hogy mint illik mi velünk eszelekednie — odafordult a fülig pirult leánykához, — de hogy ne csalódjunk benne, eredj le a konyhába és hagyj meg parancsamat, hogy István úrfi felhozza megmutatni a halakat.

Keezer Erzsike a köteles meghajlás után kilibbent a tetőkertből.

Erzse, mikor visszajött, piros volt az újság izgalmától, amit hozott. Hadarva, lihegve mondta:

— Követség érkezett a portáról.

— Most? — ütközött meg a basa felesége.

— Most! — lelkenedett Erzse. — A hegyeken át jöttek. Fejérvár irányából. Csupa jólovú, szépfegyverű főlegény mind. Az előljárójuk meg legalább is egy aga, de lehet, hogy valami főbasa.

— Jó, hogy kajmakámot nem mondasz! — mondta kis esüfolódással a basané.

Erzse bizonykodva bólogatta a fejét.

— Úgy higgye, asszonyunk, amint mondtam. Vont arany a mentéjük, Selyem a turbánjuk. A meztengombjuk arany. Szablyájuk, lovuk, mint a fővitézeknek.

A magyar leányból lett török basáné fátoly nélkül is mutogathatta arcát, de megtartóztatta magát a kíváncsiságtól, hogy a portai vitézek elé libbenjen. Puhá, kedves mozdulatlalt legyintett a jobbájával:

— Majd megtudjuk mi járásban vannak. Fogadásuk úgysem a mi dolgunk.

A közömbösen mondott szavak mellett azonban aggodalmasan vert a szíve. Kis úgy nem hozhatta a portai vitézeket. Csak fontos dologban járhatnak. De miben? S ki küldte őket? A szultán, az erőtlén kezű báb, IV. Mohamed, vagy a nagyon is erőszakos kezű, vad nagyvezír, Kara Musztafa? Örömhírt, kitüntetést adnak át, vagy ...

Nem akart még gondolni sem a vagy után következő másik eshetőségre. Összekulesolta a kezét és kérő fohászt küldött arrafelé, amerről az aranyos napfény áradt.

Erzse zavarta ki az imádkozásból. Nagy repesve mutogatott a Dunára, ahol István úrfi ladikja oldalt irányodva igyekezett a part felé.

— Hozza már a halakat István úrfi!

Hozta. Ott szállt ki a partra a Gellérthegy aljában emelkedő fürdő épülete elé. A parton ácsorgó, reá várakozó két szolga aztán fülön fogta a halakkal teli kosarat és jöttek a vár felé. István úrfi előttük. De a parttól fák, meg a Várhegy hamarosan eltakarták őket.

Közben a nap, mintha az egész napi járástól elfáradt volna, kivörösödött arccal hanyatlott mind lejjebb... lejjebb. Már közeledett a Jánoshegy tetejéhez. Mire lebukott mögötte és eltűnt, hogy csak sugarai látszóttak, ott állt a tetőkertben a basáné előtt István úrfi a nagy kosár hallal.

— Akár a bibliában a tanítványok, oly szerencsésen halásztan — dicsékedett bántó él nélkül kedvesen és a halakra mutatott. — Van vagy félszáz.

A basáné és a másik leánya a halakat nézte. Erzse azonban azt, ki a halakat fogta. István úrfi meg Erzsét és összesomolyogtak.

— Félszáz, akár a portai vitézek! — mondta maga elé a basáné.

Hangjának furesa zengésétől eltűnt a mosoly a két fiatal arcáról. Nemértő tekintettel bámultak rá, majd egymásra néztek.

A hegyek mögé zuhant nap utolsó sugarát is visszahúzta magába.

Fénytelen, sűrűre borult Buda fölé. A házak és tornyok fémlémezei nem villogtak, a Duna vizét nem sávozta aranyesik. Árnyak keltek, sötélettek. A basáné arcára is jutott belőlük. De nem kívülről, hanem a lélek aggodalmából.

A tetőkertre jövő basa arca ettől a meglátott belső árnyéktól lett kérdő. Kitárt karokkal ment a felesége felé. Az szoros simulással borult a feléje tárt karokba.

Forró lehelettel súgta a kérdést:

— Mivel jöttek?

A basa két tenyerébe fogta felesége arcát és egy csókot a jobbárcára, egy csókot a balárcára, egy harmadikat meg a kérdést suttogott számára csókolta. Csak aztán felelt:

— Isten kezében vagyunk minden pillanatban. Sor-sunkat ott fent mérük ki és úgy kell fogadnunk, ahogyan kapjuk. — Aztán csillapítva még ezt mondta: — De jöhettek jóval is.

Ahmed, a kedvelt apród jelent meg a tetőlejárati nyílásában. A basa intett neki, hogy ne jöjjön közelebb, ügyis indul már. Ahmed onnan a távolból jelentette:

— A leghatalmasabb szultán vitézei az audienciateremben várakoznak.

Mikor a basa lement, a basáné meg, hogy feltörő könnyeit elrejtse leánykái és István úr elől, kifelé fordult Pest irányába, akkor Erzse és István megint összenéztek. Mindkettőjük arca kérdő volt, megdőbbsé. A basa komoly szavaiból, a basáné könnyeiből nem sok jót érthettek ki. István úrfi legényes virtussal nyúlt a hallal teli kosár felé, hogy levigye, mert a két szolga valahol lent várakozott a lépcső aljában, tisztos távolban Buda legfőbb urának asszonyától. Erzse azonban nem engedte, hogy István úrfi esetleg megszakadjon a cipelésben és odalépett a kosár egyik fülle mellé. Még parancsolóan intett is a tiltakozni készülő ifjúnak, hogy de bizony, hagyja segíteni. No, nem éppen a segítésmiatt hátrált meg Erzse előtt István úrfi. Remélte, hogy lent a lépcső aljában bizalmas szót válthatnak. S váltottak is. Míg a két szolga eltalpat a kosárral, Erzse szívére szorított kézzel súgta:

— Úgy félek!

— Mitől? — kérde gyanasak súgva István úrfi.

— Hogy bajt hoztak a portaiak.

Nem mondta ki, miféle bajt gyanít, de csak egyféle bajra gondolhatott bárki is, ki a török viszonyokkal

ismerős. Arra a bajra, amelyet finoman selyemzsinór-nak neveztek, de közönségesen csak a eszszár madzagának hívtak és amelyet rendszeren követség hozott a portától az arra kiválasztottnak. Ép ezért István úrfi nagy megértéssel, de nem kisebb méreggel sziszegte:

— A fene meg is eszi a dolgukat!

Vaesoraiddőre megtudták, mi járásban vannak a szultán vitézei. Meghívásra viszik a fejevári szandsákbéget, meg a budai főbasát, Ibrahimot és két basáját Konstantinápolyba. A nagyvezír, Bécs ellen készül. Fontos tanácskozás lesz.

A vonuló csapatnak a tetőkert korlátja mellől sokáig utána nézett a basáné. Csupkés keszkenőjét hol a levegőbe lengette az urának intgetve, hol sírásától vonagló szájára szorította. Erzse is sírva integetett. István úrfi is ott lovagolt a csapatban. Hirhozónak vitte magával a basa. Nem mondta, de magában úgy gondolta, ha saját személyének rossz vége lenne a szultáni palotában, a selmei legény megviszi a hírt feleségének és az maga mentésére még idejében gondolhat.

Hosszú hetek mulva meg is érkezett István úrfi. Rossz bőrben volt. Arca sárga, a szeme karikás, aztán olyan sovány, mint akiről lefaragták a húst.

A hír, amelyet hozott, nem kevésbé ijesztő.

— A fejevári béget, a budai basa két basáját, meg Ibrahim főbasát az első napon, hogy Konstantinápolyba értek — megszinózták.

Mint aki nem hallott egyebet, mint amit várt, nyugodtan, könnytelen szemmel hallgatta a hírt a basáné. Csak alabástromfehér keze kúsztott kimeredő ujjakkal a selyempruszlikra, mely alatt — úgy érezte — görsbe húzódtott össze a szíve. A következő pillanatban pedig eszméletét veszítve vágódott hátra a selyemkeröveten. Az előkiáltott udvari orvos pedig sokáig vesződött vele, míg életre keltette. Azután meg István úrfi sűgdosott, beszélt neki.

Azt, amit a basa útközben neki sűgdosott, s mint végső akarátat feleségének üzent. Két kívánság volt benne mindennél előbbre való.

A basáné menjen vissza szülőföldjére, még élő anyjához és a basa híres kincseit kezébe ne engedje se töröknek, se németnek, hanem rejtse el.

A basáné még aznap éjtszaka teljesítette a kívánságot. Háza népet leparancsolta a Duna partján álló régi házba, melyet még a nagy Musztafa basa építtetett és amely úgy közel volt a vízhez, hogy a basa fia annakidején csak úgy az ablakból ugrált a Dunába — fürdeni. Odaparancsolta őket, ő pedig néhány bizalmas emberével — valamennyi selmei — nekilátott a nagy munkának, a szinte felmérhetetlen kincs elrejtésének. Estétől délig dolgoztak. Ládákba, zsákokba rakták a teméntelen drágaságot és a ház különböző pontjain elásták.

Másnap pedig egy hintóval, két szekérrel, egy csapat fegyveres kísérelvel kiindult Budavárból a magyar leányból lett török asszony, özvegy basáné. Mellette két kedves udvarlóleánya, a hintó közelében István úrfi lóháton. Úgy hagyta el a házat, mint ahová majd még visszatér. Lezárta a szobák ajtaját és pecsétet ütettett a főajtóra.

Mikor néhány esztendő mulva Lotharingiai Károly serege bevonult az elfoglalt Budavárbába, Ibrahim basa volt házában, a bécsi kamara parancsára, nagy kutatást kezdtek a németek. Falakat bontottak, udvart, pinceföldet felástak. A keresett kincs azonban nem került elő.

Mai napig ott bújk meg a sok ezüst-, aranyedény, ékszer és másminémű drágaság, ahová a basa özvegy nagy kesergés, könnyhullatás, bús sóhaj közben elrejtette.

RUHAMODELLEK A MATINÉ DIVATREVÜJÉBŐL

Zsubory-
modell

Egyesült
Női Tábor
modellje

Filszeker-
modell

Szita-
modell

Egyesült
Női Tábor
modellje

Filszeker-
modell

Filszeker-
modell

Szita-
modell

Filszeker-
modell

(Kovács-
felvételek)

MOTOLLA + + KISASSZONY

IRTA:

KÁLLAY MIKLÓS

— Úgy gondolom, hogy meg sem születik. Boldogság nincs is igazán. A boldogság, amit mi a legnagyobb jónak tartunk, tulajdonképpen csak a kisebb rossz. Elkerült szerencsétlenség, megvigasztalódott bánat.

— Nem értem. Magyarázza meg.

Metella szemében most újra felrémlött a bujkáló, mély bánat. Csendesesen mondta:

— Megmagyarázom. A magam történetével. Az életem egyetlen ígérétevel, amely azzal kecsesgetett, hogy boldog leszek.

— Domavízy Tiborról akar beszélni? — szaladt ki a számon önkéntelenül a hangom izgatottabb csengése elárulta kíváncsiságomat.

— Róla — mondta Metella kisasszony éppen olyan esendően, mint előbb. — De ne várjon valami izgalmas drámát. Egyszerű, mindennapi történet ez, csak a pletyka sokat tódított hozzá. De az én életemben az egyetlen és nagyon is rávilágít, milyen kevés az, amit a sokatmondó boldogság takar.

— Maga szerette Domavízy Tibort?

— Nagyon szerettem. Talán soha nem is szerettem mást. Igazi férfi volt és igazi úr. Különbösen ismeri. Ma sem változott. De azt csak én fedeztem fel, igaz, már kissé későn, hogy van benne valami nyugalanság. Ez állhatatlanná tette. Túl élénk fantáziája egyre mohón szomjazta az újat. Kísértetiesen izgatta a változatosság.

— En akkor, úgy mondják, szépségemnek teljében voltam, nem esoda hát, ha szintén nagy hatással voltam rá. Mint ahogy szokása volt, egyszeriben a lehevesebb udvarlásba kezdett. Elsőpró rohammal akarta bevenni a várat, amely már régen meghódolt neki. Néhány hónapig mindennapos volt a házunknál. De ez is a szüntelen remegés ideje volt. Akkor már ismertem Tibort. Tudtam, hogy szüntelen új meg új színben kell előtte mutatkoznom, ha meg akarom tartani. Megpróbáltam, de halálosan kifárasztott az a játéka. Nem születtem színésznek. Riadtan gondoltam a jövőre is.

Amitől rettegtem, hamarosan bekövetkezett. Tibor egyik napról a másikra elmaradt tőlünk. Az oka valami egészen jelentéktelen összezördülés volt, ami óhatatlan szerelmeseik közt. Éreztem, hogy Tibor keresi rá az ürügyet. Azután a sértettét játszotta. Azt várta, hogy én közeledjek. Ezt büszkeségem nem engedte, de sejtettem is, hogy hiába való, csak elodázza, ami úgy is kikerülhetetlen. Így a dolog mindinkább elmérgesedett. Tibor hetekig nem lépte át a küszöbünket. Aztán megjött a búcsúlevele.

— Tudtam, hogy jönni fog. Mikor a kezembem tartottam, még nem akartam hinnit. Rettenetes fájdalom volt ez. Akkor egyszerre összeomlott bennem, amit már régóta csak kétségbeesett reménykedéssel támogattam. Több volt ez egyszerű csalódásnál valakiben. Egész életem szóló kiábrándulás volt. Nem is akarok a levelet követő napokra visszagondolni. Mély sebet kaptam és a seb nehezen hegedt.

— Tiborról keveset hallottam. Magam is úgy intéztem, hogy ne is hozhassák előttem szóba. Nevének ejtése is fájdalomt okozott. Később mégis eljutott hozzám. Hogy a szomszéd birtokos idősebbik leánya iránt érdeklődik. Lívia remek asszonypéldány volt. Értett ahhoz, hogy kell a hűrt a végsőkig feszíteni. Úgy mondták, Tibor emberére talál benne.

— Attól félttem, hogy Tibor előttünk fog eljárni Líviához. Erre vitt a rövidebb út a kastélyukhoz. Jól ismertem a lovai trappját s ez megint csak új megaláztatás lett volna rám. De Tiborban volt tapintat. A kerülő utat választotta. Igaz, így a Szamos hídján mehetett át, bár száraz időben a gázlón is átjuthatott könnyű homokfutójával.

— Egy farsangi estén — azon a farsangon nem ment egyetlen mulatságba sem — nagy szánésilingelés verte fel a ház téli esendjét. Felfigyeltem rá. Csak nem hozzánk érkezik valami váratlan vendég? Egyszerre megállt a szívem verése. Megismertem Tibor lovainak a lépteit. Szent Isten, csak nem ide tart? Álltam az ablaknál halálsápadtan, remegőn. Torkomban éreztem a szívem lüktetését.

— Az úton feltűnt már a két vasderes. Csakugyan Tibor lovai voltak. Szinte pattanásig feszült bennem minden. De a szán nem fordult be a mi kapunk felé. A két vasderes prüszkölve ragadta tovább az úton. Tibor tehát Líviáékhoz megy. De mért vette most felénk az útját? Kitaláltam azt is. A Szamos ezen a télen szokatlanul bővizű volt és a kemény télben széles jégkéreg boltozta be. Kifűnő most szánnak ez a rövidebb út.

— És ahogy ez mind átvillant az agyamban, hirtelen valami gonosz, bosszúálló indulat hullámozott fel bennem. Nem is tudom, hogyan jött, de valami forró kényszerűség lázával öntött el. Valami ismeretlen, rontó erőhöz fohászkoztam, hogy fizesse vissza azt a sok fájdalmat, amit én szenvedtem. Kinlódjon más is olyan eszeveszett gyötrellemmel, mint ahogy én kinlódtam. Csak jöjjön valami rettenetes, valami mondhatatlan iszonyat, hogy Tibor soha ne jusson el oda, ahová dereséinél is tüzebben röpi szerelmes vágya, amelynek nemrég még minden rettenése az enyém volt. Megrémültem önmagamtól. Próbáltam erőszakkal megsemmisíteni magamban ezt a gonosz indulatot. Nem ment. Szüntelen ott kísértett bennem. Nem tudtam másra gondolni. Sőt lassanként egészen a sorsot kényszerítő, titokzatos parancsú nőtt bennem ez az ártó szándék. Szinte lihegve, tébolyult erőszakkal kívántam Tibor vesztét. Valami megmagyarázhatatlan, vad önkívület volt ez bennem.

— Csak arra eszméltem, hogy megzajdul körültem a ház. Ajtócsapkodás ver be. Lépések zaja dobog. Szinte félőntudatban hallottam, hogy hozzák ki az istállóból a lovakat. A kerítés kapuja nyikorgott. Már csakong irradok el a ház előtt a szán. Rőtvilágú fáklyák lobognak rajta. Vágtat a Szamos felé, amely ott folyt egészen közel a kertünk alatt.

— Aztán megtudtam mindent. Néhány napja engedett már itt az idő és Tibor szánja alatt beszakadt a jég. Kocsisa rohant hozzánk lélekszakadva segítségért. Mintha bódító káprázatból eszméltem volna. Csupa kábulat voltam még és mégis megrohantak a marcangoló önvád künjai. Én igéztém Tiborra ezt a rontást. Én hívtam ki, én kényszerítettem rá a veszedelmet. Gyilkosa vagyok. Felelős azért a rémségért, ami vele történt. Én taszítottam pusztulásba, nekem kell megmentenem. Szerettem volna kirohanni úgy, ahogy voltam, a jeges éjszakába, hogy két kezemmel kaparjam ki a félelmes jégtáblák közül. De nem vitt a lábam. Jártaerőm erőm nem volt. Ólmos benutság kötözte meg minden tagom. Aztán tehetetlenül roskadtam le, csak a szám mozgott gépiesen. Göresösen, lázas sietséggel rebegte a mentő imákat. Istenhez könyörögtem most éppen olyan vad erőszakkal, mint az imént, hogy mentse meg az én lelkemet is a kárhozattól.

— Rettenetes perecek voltak ezek. Nekem kimondhatatlanul hosszú óráknak tetszettek. Végre hallottam a szán csengőjét. Mintha szabadítóangyalok harangoztak volna. Aztán végleg elhagyott az eszméletem.

Csak reggel tudtam meg, hogy sikerült Tibort megmenteni. A szán behozta és itt hamarosan magához térítették. Mikor megtudta, hol van, pereig sem akart maradni. Vánkosok közé ágyazva, nehéz bundákkal betakargatva vitték hajnalban baza.

— A következő tavaszon megvolt az esküvője Líviával. És én akkor valami egészen különös örömet éreztem. Talán először voltam boldog életemben.

— Boldoggá tett, hogy Tibor él.

ALOHA OE

IRTA JACK LONDON

Sohol sincsenek olyan indulások, mint Honolulu dokkjáról. A nagy személyszállítások indulásra készen állt. Vagy ezernyi személy állt fedélzetein; ötezer szorongott a kikötőben. A hosszú felszálláshoz bennszülött hercegek, hercegnők, cukorkirályok és magasállású tisztviselők jártak fel-alá. Hátrább, hosszú sorokban parkoltak Honolulu előkelőségeinek gépkocsijai és fogatai, amelyek közt a bennszülött rendőrség tartott rendet. A parton a Királyi Hawai Zenekar játszott a *Aloha Oe*-t s amikor befejezték, a hajó fedélzetén egy vonószénakar ismételte ugyanezt a zokogó dallamot s a bennszülött énekesnő hangja, mint a madárdal csengte túl a hangszereket s a rakodás zűrés larmáját. Mint az ezüst-síp, küldte tiszta, édes hangját a nagy búcsúzkodás karába.

Elöl, az első fedélzeten, khákiruhás fiatal fiúk álltak hatszoros sorban, akiknek bronzos arca három évi napon való táborozásról mesélt. De a nagy búcsúzkodás nem nekik szólt. S nem szólt a fehérruhás kapitánynak sem, aki a kormányhídon csillagtávozásból nézett le a sürgés-forgásra. S nem is a fiatal tisztnek szólt a búcsú, akik a Fülöp-szigetéről tértek vissza, sem a fehércarú, az éghajlattól tönkretett asszonyoknak. Éppen a felszálló-híd mögött, a sétatfedélzeten, az Egyesült Államoknak egynéhány szenátora állt egy csoportban feleségeikkel és gyermekeikkel, a szenátoroknak e lakomázó társasága, akiket egy hónapon keresztül etettek és itattak, tömtek adatokkal és hurcoltak vulkanikus heggyekre fel és látványokba le, hogy megbámulják Hawai természetességét és gazdagságát. E dáridózó társaságot jött a nagy hajó Honoluluba és a dáridózó társaságnak mondott Isten hozzádott Honolulu.

A szenátorokat virágfüzérrek koszorúzták. Jeremias Sambrooke szenátor vastag nyaka és terjedelmes melle meg volt rakva koszorúkkal. A virágoknak e tömegéből emelkedett ki feje s most naptól barnult, verejtékező arcának nagyobb része. Mellette a leánya állt s egy fiatal, nyári ruhás és szalmakalapos fiúval beszélgetett, akinek sóvár szeme csak őt látta és szüntelen arcán csüngött. Ha Sambrooke szenátor tudott volna látni szemével, észrevehette volna, hogy a tizenöt éves kislány helyett, akit rövid egy hónapja Hawaiba hozott, most fiatal nőt viz háza magával.

Hawai éghajlata hamar érlel és Dorothy Sambrooke egy hónappal ezelőtt karesú és sápadt volt, kék szeme csöppet fáradt az örökös olvasástól és attól, hogy mindenáron bele akart hatolni a tudás, az élet titkaiba. De most szeme melegen ragyogott, nem fáradtan, orcáját a nap megbarnította. A déli forrósága belopozott vérebe és lényé izzott ennek melegétől, színtől, napfénytől. És egy hónapon keresztül egy férfinak társaságában volt, Stephen Knight társaságában, aki átletta és ügyes hajós; bosszús tengeri isten, aki megnyergelte a zajgó hullámokat, hátukra szökent és a partra száguldott rajtuk.

Dorothy nem volt tudatában e változásnak. Értelme még kislányos volt és Steve viselkedése a búcsú órájában meglepte és megzavarta. Ugy tekintette a fiút, mint játszótársát és egy hónapon keresztül játszótársát is volt; de most nem úgy búcsúzott, mint játszótárs. Izgatottan és zavartan beszélt, majd hirtelen és nyugtalanul hallgatott.

Néha nem hallotta, amit a leány mondott vagy ha hallotta, nem felelt rá szokott módján. S a leányt megzavarta az a tekintet, amellyel a fiú rábámult. Eddig nem vette észre, hogy ily égő tekintete van. E szemben volt valami, ami megrémítette. Nem tudta állni tekintetét s a maga szemét le-sütötte előtte. De volt valami csábító is ebben a nézésben és Dorothy felfélpillantott, hogy egy pillanatra meg-lássa azt a lángoló, parancsoló, sóvárgó valamit, amit még sohase látott eddig ember szemében. S ő maga is zavardott és izgatott volt.

A hajó óriási szirénája siketítően süvöltött s a virágkoszorúta sokaság közelebb hullámzott a dokk széléhez. Dorothy füléhez szorította kezét; s mikor arcát borzongva összehúzta a bántó zajra, újra meglátta Steve szemének parancsoló, sóvárgó izzását. Nem őt nézte a fiú, hanem a fület, mely finoman rózsás és átlátszó volt a délutáni nap ferde sugarában. Kíváncsian és elragadtatva bámulta a leány ezt a sajátosságát a fiú szemében, amíg az észrevette, hogy rajtacsípték. A leány látta, hogy sötét pir futja-be arcát s hallotta érthetetlen hebegését. A fiú zavarban volt s Dorothy maga is úgy érezte, hogy megzavarodik. Matrózok jártak körül s idegesen szólították fel a partramenőket, hogy távozzanak. Steve keztenyújtott. Mikor a leány érezte az ujjak szorítását, melyek ezerszer fogták át az övét táncoló habokon és lávas lejtőkön, valami új megérzéssel csendültek fel benne a dal szavai, amint a hawai énekesnő ezüstös hangja elzokogta: „Aloha Oe, Aloha Oe, e ke onaona no ho ika lipo”. — „Egy édes ölelés, míg újra látjuk egymást”.

Steve megánította a dalra, a szavakra és az értelmükre.

Mikor az amerikai szenátorok társasága megérkezett, Steve is a fogadóbizottság tagja volt. Ő mutatta meg nekik először a hullámhajózást a waikiki öbölben, kihajtvá keskeny eső-nakját, amíg eltűnő kis ponttá vált és azután hirtelen feltűnt újra a gördülő habokból és tajtékozó fehérségéből. Így látta meg Stevet legelőbb Dorothy. Steve volt a bizottság legfiatalabb tagja, maga is csak húsz éves ifjú. Steve nem szóoklatokkal mulattatta a társaságot s nem ragyogtatta érdemeit a fogadásokon. Dorothy mindezek úgy sem érdekelték; a fiút se. Stevvel lopozott el a hamakuai kerti ünnepélyről. Ekkor — midőn a páfrányok közt lovagoltak, tanította meg a fiú a *Aloha Oe* szavaira, arra a dalra, amelyet minden faluban, tanyán és ültetvényen elénekelték a vendégek búcsúztatására.

Steve és Dorothy sokat voltak együtt. Steve játszótársa volt. A leány birtokába vette a fiút, amíg apja azzal volt elfoglalva, hogy birtokába vegye a sziget területének mindennemű statisztikáit. S most, hogy a dal utoljára énekelték neki, a nagy hajó lassan hátrált a parttól, — most ébredt tudatára annak, hogy Steve több volt neki, mint játszótársa.

Sokezer torok énekelt: „Aloha Oe” — „Szerelmem kísér, míg újra látjuk egymást”. A tudatos szerelem e pillanatában Dorothy ráeszmélt, hogy neki és Steve-nek el kell szakadniuk egymástól. Most tudta meg, mikor késő! Miért nem szólt Steve? Azután észbe jutott, hogy az ő korában a leányok még nem mehetnek férjhez. De ilyen korban igenis férjhez mennek a leányok

— gondolta a következő pillanatban — Hawaiban!

Dorothy szeme hasztalan kutatta végig a dokkon szorongó sokaságot. Hova lett Steve? Dorothy érezte, hogy mindent a világon oda adna érte, hogy egyszer lássa még és szinte azt remélte, valami halálos baj üti meg a kapitányt fenn a hídon és megakadályozza az indulást. De miért nem szólt Steve? Miért nem szólt a hau-fa alatt, Waikiben?

S ekkor nagy szívszorulással, észbe jutott: tudja miért! Mit is hallott Honoluluban egyszer suttogni? ... Ó, igen, mrs. Stanton teaestélyén hallotta, hogy az amerikaiak nem kötnek házasságot félvérrel. ... Dorothy szívét torkában érezte dobogni, mikor ez a beszélgetés észbe jutott. Elhatározta, hogy bizonyosságot szerez. Apjához fordult:

— Apa, ha Steve valaha eljön az Egyesült Államokba, eljöh-e hozzánk látogatón?

— Micsoda Steve?

— Nos, Steve Knight, ismered őt. Nincs öt perce, hogy elköszöntél tőle. Ha véletlenül elkerülne az Egyesült Államokba, nem látogathatna meg minket?

— Persze, hogy nem! Stephen Knight hapa-haole (félvér) és te tudod, az mit jelent!

— Ó — szólt Dorothy halkan s érezte, hogy valami tompa kétségbe-esés nehezdedik szívére.

Furcsa világ ez. Senkinek se volt kifogása ellene, hogy Steve tanítsa őt s kezén vezesse a Kilauea kráter veszedelmes pontjain. Együtt vacsorázhatott vele és apjával, táncolhatott vele és tagja lehetett a fogadóbizottságnak; de mert délszaki nap sugarát feldögöl az ereiben, nem vehette el feleségül! S nem is látszott meg rajta! Meg kellett mondani, hogy tudja az ember. S olyan szép volt! Képe odarajzolódott a leány lelki szeme elé. A hajó fara már a nyílt vízbe ért és a nagy fedélzet lassan vonult el a dokk vége mellett.

— Itt van Steve — szólalt meg az apja. — Ints neki búcsút, Dorothy.

Steve sóvár szemekkel tekintett fel s valami olyat látott meg a leány arcában, amit még soha. Arcának boldog fölragyogásából tudta a leány, hogy mindent tud. A levegőben zokogott a dal: „Szerelmem véled, míg újra látjuk egymást”.

Nem volt szükség szavakra, hogy elmondják szívük történetét. Dorothy körül az utasok virágait dobálták le a parton álló barátaik felé. Steve kinyújtotta kezét és szeme könnyögdött. Dorothy levette a virágkoszorút fejéről, de ez beleakadt abba a keleti gyöngyörcsba, amelyet Mervin, a cukorkirály fűzött nyakára, amikor őt és apját a hajóra hozta kocsiján.

Dorothy a gyöngyörcsrel vesződött, amely összecsomósodott a virágfüzérrel. A hajó már gyorsan haladt tova. Steve már alattuk volt. Ez a végső pillanat! Még egy utolsó szempillantás és elhaladtak mellette. Dorothy felzokogott és az apja kutatóan nézett rá.

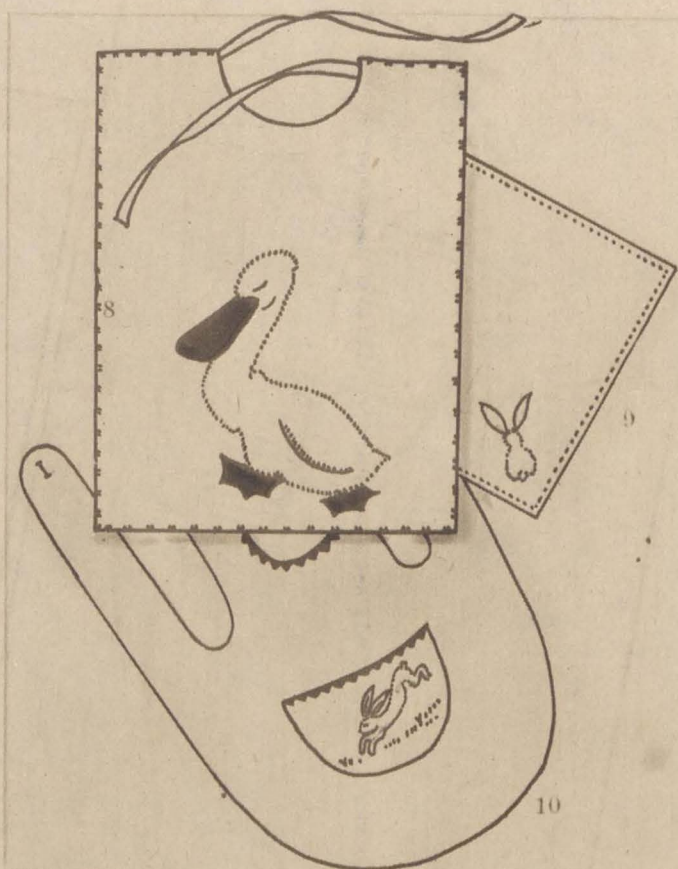
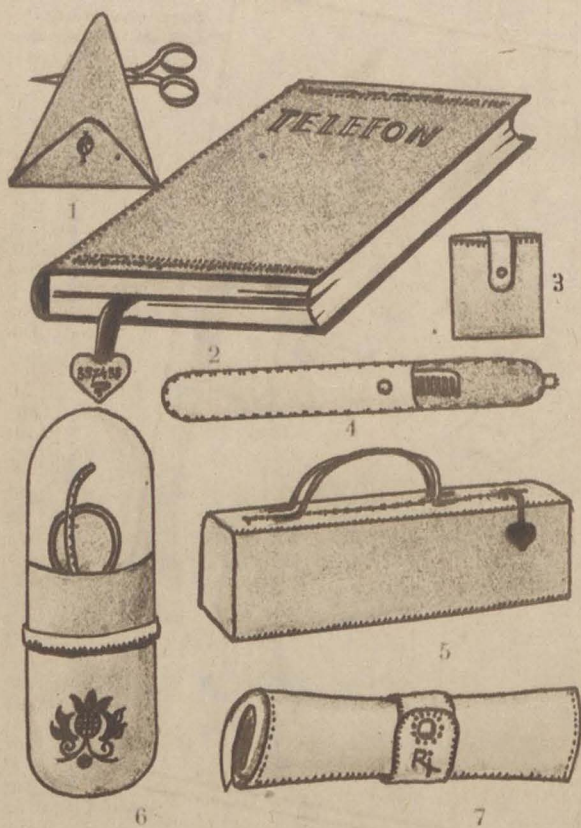
— Dorothy! — szólt élesen.

A leány gyors eltökéliséssel elszakította a gyöngyfüzért és igazgyöngyök esőjében, a virágok elérték a váro szerelmest. A leány visszanezett a fiúra, amíg a könnyek elhomályosították szemét s aztán apja vállába temette arcát, aki megfeledezett statisztikáiról kis leányán való ámulatában. A lömeg egyre énekelt s a dal halkabban hangzott már a távolodók után, de még benne ömledezett Hawai forró szerelmi epedése s szavai Dorothy szívét marcangolták, amiért nem voltak igazak: „Aloha Oe, Aloha Oe, e ke onaona no ho ika lipo!”

(„Egy édes ölelés, míg újra látjuk egymást!”)

HÚSVÉTRA

Ajándékhalmik nagyoknak — kicsiknek

Közeledik a húsvét és újból itt vannak a fejtörések, mit is vegyek, mit is készítek ajándéknak, ami kevés pénzből otthon is előállítható.

Különösen a mai világban, amikor minden fillérre szükségünk van, kell nagyon megnézni, hova adjuk, s törekedni arra, hogy mindent, amit csak lehet, olcsón otthon előállíthassunk. Egynéhány gondolattal szeretnénk olvasóink segítségére lenni, reméljük, ügyesen fel tudják őket használni.

1. sz. Ollótartó. Készíthetjük selyemből, nemezből, posztóból, általában minden maradékból. Szabásánál mindig az olló nagyságához mérten 1—1½ cm-rel nagyobbra készítsük.

2. sz. Telefonkönyvtartó és védőtok. Nemezből vagy nyersvászonból készítjük a rátét-, illetve hímezédszítással. Szabásminta rsz. 2162, ára bérmentve 50 fillér.

3. sz. Püderdoboz-védőtök. 1—1½ cm-rel mindig nagyobbra készíthetjük ezt is, mint az ollótartót. Mind a két oldalát készíthetjük egyszínű anyagból (fileből), de szép különböző színekből is. Ha fileből készítjük, monogramot is tehetünk rá elütő színből. A szabást mindig a püdertartó alakjához készítjük. (Kerek püdertartóhoz kerek, oválishoz ovális tartótokot.)

4. sz. Fésűtok. Ezt is a fésű méretéhez arányítva készíthetjük. Nyomógombbal zárjuk és pelenkaöltéssel díszítjük.

5. sz. Szemüveg-tartótok posztóból, bőrhulladékból, nemezből. Készíthetjük nyersvászonból is, hímezédszítással, de akkor okvetlen bélelni kell. Szabásminta rendelésszáma 2163, ára bérmentve 50 fillér.

6. sz. A most annyira divatos kézimunka-tartótokot is készíthetjük célszerű húsvéti ajándéknak. Örül, aki kapja, örül, aki adja, mert aránylag kevés munkával mutatós és hasznos ajándéktárgyat készíthet. Szabásminta rendelésszáma 2164, ára bérmentve 50 fillér.

7. sz. Szalvétatartó. Készülhet hímezédszítéssel, de hímezés nélkül is. Szabásminta rendeléssz. 2165; ára bérmentve 50 fillér.

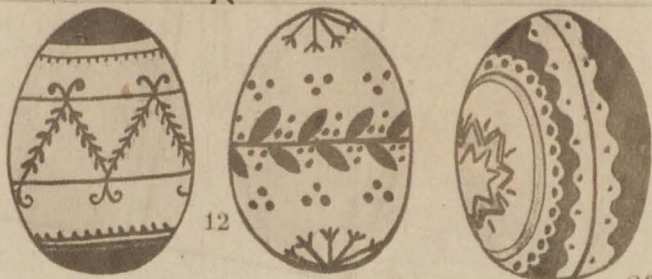
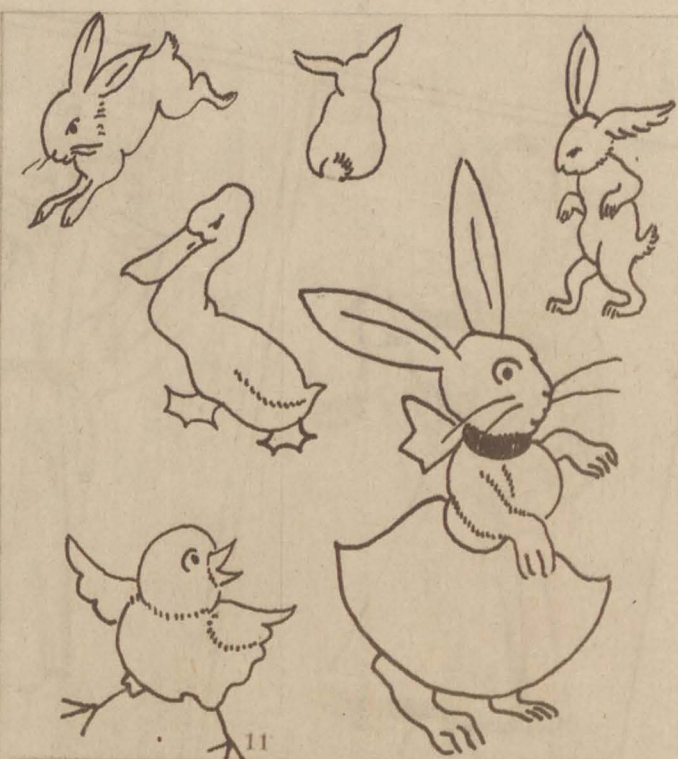
8. sz. Nagy öröm a kicsinek egy ilyen szép előke. Szúrt sablon rendelésszáma 2166, ára bérmentve 50 fillér.

9. sz. Nyuszis előke. Szúrt sablon rendelésszáma 2167, ára bérmentve 50 fillér.

10. sz. Kötényke 1—3 éves gyermek részére. Nagy, célszerű zsebbel. Szabásm. rendeléssz. 2168, ára bérmentve 68 fillér.

11. sz. Húsvéti ajándékok díszítésére alkalmas minták. Készíthetjük rátéttel vagy szárítottéssel, tüfestöltéssel töltött hímezéssel.

12. sz. Húsvéti tojások díszítőelemekkel.

KÜLFÖLDI MODELLEK

Bármely modell
szabásmintájának
ára bérmentve
96 fillér

R 990

R 991

R 994

R 993

R 992

Ann Wagenaar-modellen, Amsterdam

A FÓLIÁNS

Mikor a nagy kapu becsukódott, a kis Cile nem tudta: sírjon-e vagy neveszen, mert eddig — tizenkét esztendő alatt — nem ismerte a magánosságát.

Születése óta sohase hagyták öt percnél hosszabb ideig egyedül. Este, anyja szobájában aludt el, aki nem akarta elhagyni éjszakára; délelőtt nevelőnőjének felügyelete alatt dolgozott: délután ő lett a család középpontja, szeretetének tárgya. Ha tizen voltak körülötte, az nem lepte meg; de a magányt nem ismerte eddig.

Apja vadászatra ment. Anyja kocsin kísért. A személyzet — vasárnap lévén — szintén eltávozott.

Cile tehát maga maradt nevelőnőjének kizárólagos s talán kissé ifjú felügyelete alatt. Szerencsétlenségére azonban a nevelőnőnek kisebb házimunkája akadt s Cile-t egyedül hagyta szobájában, arra kérve, hogy legyen jó kislány addig is, míg a munkáját befejezi.

A kislány elmélázva ült székében és mélyet sóhajtott. Mindent megígért. Ó, tehát mindenki elhagyta! Az emberek, akik annyira szerették, egy lélek se maradt mellette, aki foglalkozott volna vele. Mindenki jobban szeretett másutt lenni. Mivel lehetne ezt megmagyarázni? Cile soha előre nem látta az ilyen helyzet mélységes bánatát.

Csöndesen osont szobáról-szobára. A ház, amelyben született — most először tűnt riasztónak szemében. Ugy tetszett, hogy a nagy ház fénye délután megtelt az éjszaka csöndjével.

Nincs rejtelmesebb, mint az a változás, melyet az idő szenved, mikor betoppan a hangok sötétsége, épügy, mint a fényé.

A nap még ragyogott odakünn, Cile azonban úgy reszketett, mintha napfogyatkozás állt volna be.

Lassan, óvatosan a zongora elé ült, fölnyitotta Schumann első kötetét, ott, ahol a begyűrt fül a legkönnyebb darabot jelölte: „Színház után” s játszani akart. De már az első akkord hangjára felugrott a kis székről, mert a hangok oly élesen verődtek vissza a négy falról, hogy Cile okosabbnak találta nem folytatni.

Az ablakhoz lépett: az udvar, mint rendesen, most is megadta a jól ismert s mindig elhagyatott háttérrel elkalandozó gondolatainak. Még a kutyaól is olyan volt, mint az üres nagy ház, mióta a vadászatra elmentek. Cile rálehel a fényes ablaküvegre s a fehérhölő párázatba beleírta: *„utazokom!”*

De hirtelen támadt ragyogó ötlet villant fejcskőibe.

A ház második emeletét hatalmas könyvtár foglalta el, hová neki nem

volt szabad belépnie. Alapjában Cile csak két megközelíthetetlen tájképet ismert: a könyvtárt és az égboltot.

Ki akadályozhatja meg, hogy függetlenségének ez órájában kifürkészze az ismeretlen „földrészt”? Ki akadályozhatja? A ház urai és a cselédség távol van. A nevelőnő egy-két órára a maga dolgával foglalatkosodik. Ki akadályozhatja tehát? Talán lelkiismerete? Nem! Cile lelkiismerete nyugodt, de csupán ama bűnök és vétkek iránt, melyeknek sötétségét megértette. A második emeleten épügy megfogadta magában, hogy semmi elítélendőt nem cselekszik, mint az első emeleten. Jó lesz ott is, nem tör el semmit, lábujjhegyen jár, semmi nyomát nem hagyja titkos látogatásának.

Kicsit remegett, de fölment. Minden új lépcsőfok — huszonnégy volt, — melyre még rózsaszínű papucsja nem lépett, meghökkentette, de egyben érdekelte, mint az ismeretlen földrészt a fölfedező utast. Mikor elérte az utolsót, izgatottan visszaretent, mintha a világ legmagasabb hegycsúcsára lépett volna.

A kétszárnyú ajtó nyitva volt. A félnék leánya meglökte s az méltóságteljesen fordult meg a homályban, mint a Rejtelem kapuja és Cile belépett.

A könyvtárterem igen magas volt, igen nagy és igen homályos. Könyvek dandárja sokasodott a polcokon. Cile nagyon szerette a könyveket. Hogy el lehetne szórakozni ennyi történeten. Okvetlenül megengedheti magának, hogy olvasson belőlük. Először nem is fogják megtudni. Azután meg, ezzel senkinek sem árt. Miért tiltották meg neki? Csakhogy roppant feladat egy kötetet kiválasztani millió közül! Melyiket vegye? A legszebbet! S a legszebb a — legnagyobb volt! Eppen előtte, a hatalmas állványon, egészen alant, roppant fóliáns kopott fekete és arany gerince meredt felé.

Ó, ez bizony nem könyv! Persze nem! Ilyen könyveket nem csinálnak. Cile emlékezett arra, hogy egyszer karácsonyi ajándékkul kapott hasonló könyvtáblaalakú nagy *játékok*.

— Ha játék volna! — suttogta s odahajolt, hogy a címet elolvassa. Nagy aranybetűk meredtek felé, de a kis lány latin ismerete sokkal elemibb volt, semhogy ki tudta volna böngészni.

Mutatóujját szájába véve, pillanatszerűen gondolkodás után dűnnyögte:

— No, ez valami szép játék lehet. Miután ezt a kérdést eldöntötte, tette határozta magát. Megragadta két csöpp kezével a fóliánst, mely csaknem akkora volt, mint ő maga, húzni kezdte, erőlködött, minden izma

nekifeszült. A hatalmas kötet lejjebb, egyre lejjebb csúszott s egyenesen, állva a szőnyegre zuhant.

Cile mélyet sóhajtott, büszkén erejére s még büszkébben bátorságára; de nem riadt vissza a roppant súlytól. Csöpp két kezével felnyitotta fedelét, mely úgy fordult a sarkán, mint egy néma ajtó, aztán kissé hátrább lépett.

A homály növekedett a teremben. A nap lassan egyre lejjebb hanyatlott. Hosszú sugárkéve tükröződött a kékes ablaküvegről a kinyitott fóliáns fekete-arany címlapjára.

Karmelita apáca portréja nézett vele szembe, egyik kezében vessző, a másikban egy nagy, vörzö szív.

Cile megszeppenve lépett hátrább. A könyvtártermet már sötétség illette meg, csupán a szent nő szomorú és halovány arca ragyogott. Ugy tetszett, növekszik, megmozdul, szempillája megremeg. A háttért alkotó forróévi tájék felől, mintha szellő sóhajtott volna, meg-meghullámozta ruhája redőit.

Végre megszólalt:

— Cécile...

A kislány ijedten térdre omlott.

— Madame — rebegte. Majd összedelve magát, mint jógerekhez illik, hirtelen megmondolva, hogy az apácát „kedves nővér”-nek kell szólítani, udvariasan mondta: — Kedves nővér...

A jelenés pedig felelt:

— Ne félj, Cécile.

— Nem félek — mondta a kislány sápadtan, — de igen ijedős lány vagyok. Bocsásd meg, Kedves nővér...

— Jöjj közelebb — szólt a jelenés. — Még közelebb. Mit tehennék érted? Szeretnél valamit mondani nekem, vagy kérni valamit tőlem?

A kislány nekibátorodott:

— Kérni szeretnék valamit, szent asszony! Olyan sok mindent szeretnék tudni. S te mindent tudhatsz, hiszen az égből jössz!

— Jó, megengedem, hogy három kérdést tégy föl. *Háromat*, eggyel se többet! Hallgatlak. S felelni fogok, leányom.

Cile tüstént kimondta az elsőt:

— Miért tiltják meg, hogy én idejőjjek?

A jelenés lassan felelt:

— Mert a gerendák, a deszkák, a könyvek lapjai és a könyvtár minden dísz: törzse, ága, levele és virága annak a fának, mely a Jó és Rossz Tudásának fája!

— A Jó és Rossz Tudásának? — ismételte a gyerek. — Mi az?

— Az élet ismerete!

— Az élet? ... Ó, milyen lesz az én életem?

A szent asszony alig észrevehetően megremegett:

— Ez az utolsó kérdésed, kis Cile, gondold meg jól! Nem kérdeznél inkább más valamit tőlem?

— Nem! Nem! — makazkodott Cile. — Éppen ezt akarom tudni!

— Ha válaszolok rá, meg fogod banni, hogy kérdezted.

A csöppiség habozott, újra elsápadt, majd igen kedves hangon megszólalt: — Ó, szent asszony, felelj a kérdésekre, hiszen megígérted.

A jelenés ég felé emelte a kezét, melyben a szív volt s a vércseppek hullani kezdtek egyenként, mint a könnyek, majd csorogtak, mint a zokogó sírás.

— Felnyithatnám — mondta — életed könyvét, hogy megtudjam, hogyan, honnan, mily módon? ... De miért tegyem? Minden emberi élet egyformán van egyengetve s bármínő legyen is életed, csak az élet lesz az ... Jól figyelj rám, szegény ártatlanság! Ábrándokból, reményekből élsz: ábrándod szertefoszlik — reményeid aratják le! Soha, soha el nem éred, hogy megtarthatd, amit szeretsz, sem hogy bírhasd azt, amit óhajtasz, sem hogy megvalósíthatd, amiről álmodozol. Üldözni fogod a boldogságot, eszevesztett hajszával; előtted lebeg, csupán kardot kell kinyújtani érte s kezéd mindig a semmibe hullik alá, térded a földre, homlokod térdre oly zokogással, hogy azt hiszed, meg kell halnod. Százszor fogsz meghalni száz álmoddal; legutolsó napod nem lesz a legsötétebb azok közül, melyeket át kell élned ... (Véráradat ömlött alá a szívből.) Jól figyelj, kicsikém. Szeretni fogsz. Új, idegen, kifejezhetetlen érzés nyugózi le hiszékeny lelkedet, mely boldogságnak véli ezt s minél több örömet ígér, annál jobban korbácsolja tested s lelkedet iszonyat, kétségbeesés, undor hármás ostarával ... Bármínő leszen szerelmed, könnyek között fog kimúlni s fájdalmad oly nagy lesz, hogy el se képzelheted. (A szív többször hevesen meg-megduzzadt. A vér egyre csorgott belőle ...) Figyelj rám, kicsikém. Anya leszel! Ó, azt fogod hinni, most már valóban megtaláltad a boldog élet útját. A te gyermekeid. A te gyermekeid! Hogy fogsz vágyakozni. Mily bűbajos

jövőt álmodsz magadnak és gyermekednek — karjaid között. De amely napon Isten megígéri néked, attól kezdve könnyed szüntelenül patakzik szemedből. Iszonyú kínokat szenvedsz, hogy megszerezd, mindennap gyötrődsz, kínlódsz, hogy életben tarthasd, félsz, ha nyögdecsel, gyógyíthatatlan seb szakad lelkedben, ha Isten visszakéri tőled — ahogy adta! Akkor megtudod, hogy a boldogtalanság, mint dagadó tengerár növekszik az emberi élet körül és szüntelen, évről-évre hatalmasabban zokogó hullámai ... (A szív meg-növekedett, mint a lenyugvó nap korongja. Már alig lehetett látni alakját, mert mindent elöntött a vér körüllötte ...) Végre — folytatta a jelenés — számláld meg ma mindazokat, akiket szeretsz s tudd meg, hogy közülök egy se lesz párnád mellett aznap, mikor mint vég asszony és csaknem idegen egy új világban, meghalsz — iszonyatos magányban! Látod nagyszüleidet eltűnni, akik oly jók voltak s akiket úgy szeretsz, azokról a helyekről, ahol csókoltad őket! Látod anyád halálát, talán olyan haláltusa után, mely örökké él benned ...

— Ah!

Cile rémülten sikoltzott, sirt, össze-kulesolva a jelenés felé nyújtotta kezét:

— Ne ... ne! Ó, én szentem, ne mondd!

Könyörögve vetette magát a fénylő jelenés ruhájának redői közé; de a tetetlen látomáson át a nagy főlánshoz ért, mely ott állt a szőnyegen. A kötet felborult, hosszában elterült s nagy zajt ütött a visszhangzó boltozat alatt, míg a kékes por fellegében elmosódott és eltűnt Jézus szent Teréze.

E pillanatban föllobbant a hatalmas csillár fénye és Cile a nevelőnő haragos hangját hallotta:

— Cile! Rossz lány! Hát itt találsz?!

A szegény, megrémült gyerek nem tudott azonnal felelni. Elbódulva hallgatta nevelőnőjének feddését. Ebben az éles hangban, amelyet eddig soha se halott tőle, már élete boldogtalan-

ságának kezdetét látta s kitörő könyvekkel vágódott el a szőnyegen.

— Meg akarok halni! Meg akarok halni, most mingyárt meg akarok halni! — ismételte.

A nevelőnő nyugtalanul közeledett a kislányhoz, fölemelte, térdére vette, kérdezgette. Mi történt? Miért sikoltott? De a kislány nem akart válaszolni. Csak meg akart halni.

Vagy egy óra hosszat zokogott anélkül, hogy meg tudta volna magyarázni fájdalmát. Sirt, fejét a nevelőnő vállára hajtotta, aki szüntelenül babusgatta. S hirtelen, minden átmenet nélkül, Cile elbeszélte, mit mondott neki a szent asszony, elmondotta szüntelen, kétségbeesett hangon, amilyen a halálkölöké, akik utolsó akaratukat nyilvánítják.

A nevelőnő pedig hallgatta. Vidám arcot mutatott; de bárhogyan uralkodott is magán, nem tudta elnyomni, hogy szeme könnybe ne lábadjon s sokkal sápadtabb volt, mint a csöppiség, mikor Cile befejezte elbeszélését.

Ekkor még szorosabban átölelte. Két meleg, jóságos tenyere betakarta a könnyekben furdó szőke fejcskét s végtelen gyöngéden mondta neki:

— Cile ... Cile, téj magadhoz. Ez volt a büntetés, mert engedetlen voltál. Lám, így járnak a kislányok, ha a könyvtárba mennek. Olyan dolgokat olvasnak az életéről, amiket nem kell tudniok. És amik még hozzá nem igazak!

A csöppiség fölemelte komoly gyerek-szemét:

— Nem igazak? Hogyan? Ne volnának igazak, amit a szent asszony mondott? ...

— A szent asszony meg akart ijeszteni, hogy megbüntessen, édesem. De az élet éppen ellenkezője annak a képnek, melyet eléd rajzolt. Az élet szép. Az élet édes. Az élet jó. Minden csupa boldogság!

Mosolyt erőltetett arcára. Cile sokáig bámulta a nevelőnőt, majd minden erejével magához szorította — tetőtől-talpig remegve.

ÚJ IRODALMI TÁRSASÁG

Hosszas előkészület után február 9-én megalakult a Magyar írók Ráskai Lea irodalmi társasága. Ebben a társaságban a főváros és vidék minden ismert íróját tagnak meghívta a társaság előkészítő bizottsága. Az új irodalmi társaság teljesen új utakon indul el. Nem elégszik meg az eddigi irodalmi egyesületek működésével, a teadélutánok keretében lezajló műsoros délutánok rendezésével, hanem nagyvonalú és nívós programmal megvalósítását tűzte ki célul. A fővárosban és vidéken nagyszabású és gazdag irodalmi esték és délutánok rendezésével hozza kapcsolatba a magyar olvasóközönséget a magyar írókkel. S ami lapunk olvasóinak nagyrészt különösen érdekli: igyekszik ismeretlen tehetségeket a nyilvánosság számára felfedezni, pályázatok kírásával ismeretlen tehetségek elé utat nyitni. Alapítványok segítségével szociális vonalon

A Ráskai Lea irodalmi társaság első ülésének elnöksége: M. Katona Ilona, Szili Leontin, Medveczky Bella és Vándoriné Kövér Ilona (Krédatus felv.)

áll az arra rászoruló írók támogatására. Külföldi ismert nagyságokat is meghív a társaság tagjával és felkér az irodalmi estéken való szereplésre. A Ráskai Lea irodalmi társaság tagjait meghívás, jelentkezés esetén pedig szavazás útján veszik fel a társaság tagjai közé. Az új írói kör legfőbb célja, hogy a nagy világgés idején a tagok tehetségük és munkájuk minden erejével résztvegyenek szeretett hazánk és a magyar nemzet építő munkájában. Névszerint nem soroljuk fel az első ülésre meghívott írókat, annyit azonban megírunk, hogy az olvasóközönség minden ismert magyar írónt megtalálhat majd ez irodalmi társaság tagjai között és a társaság irodalmi estéin minden kedves írónt személyesen megismerheti. Az irodalmi estéket és délutánokat a Tudományos Akadémia termében tartják meg. A társulat első elnöke Medveczky Bella.

Testvérem!

A hála szavaival kellene kezdenem ezt a levelet és tiszteletteljes megszólítással, mely rangja után és Fenséges Császárnőnkől, Mária Teréziától kapott címe után megilleti Önt, de én vétek az etikett szabályai ellen és úgy szóltam meg, ahogy már hónapok óta megtanultam belesírni az éjtszakába.

Rettenetes, hogy az ember milyen megkötötten kénytelen átkínlódni az életét.

Testvérem! Önnek köszönhetem, hogy ezeken a kemény sziklafalakon, melyek a jólneveltséggel börtönzik be a lelket, egy kicsinyke rést találtam, és közölhetem valakivel a gondolataimat, elsősorban és ez ajándék számomra: Önnel.

Hogy mit jelent számomra drága ajándéka, azt érezni kell. Mindent. E nélkül a kis gép nélkül nem írhatnám le maradóan, amit érzek. Ha levelet akarnék küldeni, idegen, vagy ami még rosszabb, ismerős füleknek kellene elmondanom, lediktálnom közlendőimet, akik aztán leírnák azokat. De ismer engem, az számszoros gyötrelmem volna számomra. Megmutatni másvalakinek, egy harmadiknak, kitárni a lelkemet öszintén a maga nyomorultságában, azt hiszem, erre képtelen lennék.

S ha megtörténne, akkor meg a gyanu rágódna örökké a szívemen, hogy hátha mást írtak vagy másképpen, mint ahogy én mondtam, de így, hála az Ön jószágának, mindentől megmenekültem. Ez a kis gépezet olyan könnyű, hogy magam is meg bírom emelni. Azok alatt a hetek alatt, míg megtanultam a rajta való írást, a legjobb barátomra vált... Eddig csak a zongora billentyűt szerettem. Ha végigfutattam rajtuk ujjaimat, a hűvös billentyűk mozdulásakor a hangszerből a skálák, forték és tremolók egész áradata zúgott fel, a pianótól a krescendóig. Az ön írógépe más. Kis, domború betűket érzek a billentyűk lapján és ezek a betűk mind, mind eszembe juttatnak valamit. A há betűn, ha végigsimítom ujjamat, eszembe jut a láthatatlan tél, ami odakint tombol ablakom bársonydrapériái mögött. Mint ez a hűvös há betű, olyan lehet a hó, melyről azt mondják, fehér és még valami eszembe jut, kérem, boesássa meg, az ön homloka. Nemesak a kezdőbetűk hasonlósága miatt, hanem mert ott a bemutatásnál Fenséges Császárnőnk mellett állva, ujjaimban még a hangverseny izgalmaságának forróságával engedélyt kértem, hogy az Ön arcát megsimíthassam, ami, tudom, különben az etikett ellen volna, de nekem, a szerencsétlen vaknak megengedhető, hogy fogalmat alkothassak magamnak arról, akivel beszélek.

A homlokához értem először, mely hűvös volt, mint az a kis gyöngyvirág-illatú szélfuvallat, ami a hús havon átszállva, besurran az ablaktáblák basadéján. Hűvös, okos ez a homlok és jószágos, fennkölt gondolatok születnek mögötte, ezt éreztem, tudtam. A muzsika látától még megszálított ujjaim akkor lesiklottak a szeméjre. Hosszú, selymes pillákat éreztem, lágy szemöldököt és szokatlanul nagy szemeket. Ön tehát birtokában van Isten legnagyobb ajándékának, a látásnak. Úgy szeretnék sokat kérdezni, mert én most már tudom, hogy sokkal többet lát, mint a többi látó ember, a gondolatokba is belelát, különben hogy találta volna ki az enyéimet.

Testvérem! A szobrok finom formáira emlékeztek az ujjaim az Ön arcának érintésekor, de itt a formák alatt megéreztem a meleg vér surranó járását. Mintha a nyár melege járta

volna át testemet, oly jól esett, hogy megsimogathattam az arcát! Akkor az ajkához értem. Milyen lágy és szép-vonalú a szája és milyen bátor ez a szája. Kívül meri viselni a bánatot. Két fájdalmas vonást éreztem felette kétoldalt belevésődni a bőr puha szöveteibe. Valami kevés fogalmam van az árnyékról. Világosabb lehet, mint az én vakságom áthatolhatatlan sötétsége. Ezt a szint képzelem most oda az ajkai köré és szomorú vagyok én is tőle. Tudni szeretném, mi okozta? El szeretném simítani. Megbocsát nekem, ugy-e? De olyan jó őszintének lenni.

De folytatom: Ön akkor tánera kért. A tiltakozó mozdulatok által felkavart levegő tudtomra adta, hogy környezetem nem tartja helyesnek tervét és az Ön félbeszakított mondatától megijedtem. Közben szólt a zene. Szinte láttam az emberek meglepődését. Egy vakkal táncolni? Micsoda gondolat.

És akkor abban a kétségbeesítő pillanatban, hiszen én is lány vagyok és talán soha nem voltam, mióta a világban vagyok, annyira nő, mint abban a pillanatban, megszólalt Ön:

— Nyugodtan rám bízhatják, én biztosan vezetek — és karjába vett. Amit én akkor éreztem, az sebb volt, mint a színek szépsége lehet és gazdagabb. Az érzések muzsikáján lebegtem és olyan jó volt odahajítani a fejemet estélyi öltönye selyemfodros kihajtójához, ahol a szívet hallottam dobogni.

Nem akarom az idejét ezzel a levéllel sokáig igénybe venni.

A Stefánia-templom tornyának hangjai a tizenegyed kongatják. Néha felhallatszik egy-egy négylovas kocsis puha suhanása, mintha a kocsikerekek és a lovak patái vattán járnának. Anne, a társalkodómom azt mondja, nagy hó esett kint. A Stefánia-templom csipkés tornyai szinte eltűntek.

A fehér takaró alatt, azt mondja, nagyon szép. A szomszéd szobában hallom sakkozni magában az apámat.

— A tanácsos úr szépen eljászogot egymaga is — szokja mondani nevetve Anne és felettünk ütni kezd az öreg zenélő óra, aztán bágyadtan rákezd egy táncdalra: Ich liebe dich...

Igen. Én szeretlek Téged! Tudnod kell. Érezned. Azóta. Vártam, hogy jönni fogsz. Vártam egy szál virágot. Egy levelet, melyet Anni elolvashat nekem. Valamit, akármit, amiből érezhetem, hogy Te is... Hogy Te sem... Te sem felejtetted el azt a csókot...

És jött csakugyan egy szép, finom és kímért levél és ez az írógép. De én megéreztem a semmitmondó, udvarias szavak mögött a lángot. Az ajkaid fájdalmát és az ujjaimba visszatért az emléke hűvös, tiszta homlokodnak. Mennyi munka, álmatlan éjtszaka lehetett megelőzője ennek a kis remekműnek, melyhez még csak hasonlóról sem hallottam eddig. Milyen nagy kellett legyen a szeretet, mely ezt miattam életre hívta az ismeretlenből.

Mikor egyedül maradtam, megcsókoltam a billentyűket. A te ujjaid készítették, rakták egymás mellé a finom rugókat, alkatrészeket, még az illatszert is ott lebegtet fölöttem és ha hozzáértem a kis, hűvös billentyűkhöz, ha megütöttem őket, az egész kis gép elkezdett dobogni lázasan, mint a szíved, akkor, azon a bál éjtszakán... az alatt a keringő alatt.

Le kellett ezeket írjam, hogy megértsd, mi készítettet arra, hogy keresselek. Mivel megtudattam a címedet. Pozsony, Duna-utca... — Elmegyünk, Anni, személyesen köszönjük meg ezt a drága ajándékot —

mondtam egy reggel a társalkodónőnek. — Ne szólj senkinek, mert nem engednének. — Így hát titokban elkészültünk. Azon a napon esett le az első hó. Anette téglákat melegített az útra és a kocsiiban beburkolta nehéz, meleg takarókkal a lábaimat.

Bécsből elég messze van Pozsony, de nem éreztem az időt hosszúnak, hiszen szüntelenül emlékeztem Rád. És örültem, mert tudtam, hogy minden kerékfordulás közelebb visz Hozzád.

Egyszer pihentünk csak s ahogy megerkeztem, keresésemre indultam. Valami furcsa ösztönből azt súgta, hogy egy utcával távolabb állítsam meg a kocsit. Hiszen végre is fiatal lányhoz nem illően cselekedtem. De akkor nem törődtem semmivel. A kocsiból kiszállva, szinte futottam a puha havon. Vitt feléd valami... Talán az a tánc... talán egy illat... a te magános szíved, mely hívott... várt...

Hamarabb találtam meg a házatod, mint ahogy Anni kibetűzte az utca- nevet és számot. Meghúztam a nehéz rézcsengőt, mely nehéz vaspántos kapu túl hosszúnak tetsző folyosó végén halt el.

Hangja után ítéve, öregasszony nyitotta ki a hóval befújt kaput. És rosszkedvűen, mint akit álmából vertek fel, megszólalt:

— Kit keresnek? Kempelen Farkas tanácsos urat vagy a feleségét?

Meg kellett kapaszkodjam Anni-ba, hogy el ne essek.

Miután választ nem kapott az asszony, könyörtelenül folytatta:

— A méltóságos asszony már lepihent. A tanácsos úr ömértósága pedig laboratóriumában dolgozik. Különb- ben is ilyen szokatlan időben...

— Tévedtünk — dadogtam. — Másvalakit keresünk... Nem, nem őket...

A nagy, nehéz kapu dörölvél bezárt... az asszony lépteit elnyelte a visszhangos folyosó.

A pozsonyi döntésmplom hangja ugyanígy verte el akkor a tizenkettőt, mint most az öreg, hóval fedett Stefánia.

Milyen csönd van. Papa, úgy látszik, már aludni ment, nem hallom a sakkfigurák kopogását. Anni egyik kötöttje pendülve esett a földre és nem nyúlt utána. Elaludt ő is, úgy látszik. Csak én nem vagyok álmos.

Akkor, hogy becsukódott előttem a kapu, Anni fogott fel, hogy el ne essek, le ne roskadjak a hóba. Aztán kitört belőlem a sírás. Ott, a csendes és kihalt pozsonyi utcán, a házad előtt. Neked érezned kellett... Tudnod kellett... Letérdeltem a küszöbödre... melyen jársz és megcsókoltam a havat, mely olyan hűvös... mint... mint a homlokod... bocsáss meg nekem... Te nem akartad, tudom... te nem mondtad... Magamnak köszönhettem a szenvedést. Anette bebugyolált és visszavitt a kocsi-ba. Két hétig beteg voltam az után az út után... Aztán... meggyógyultam... meg kellett tanuljak élni... remény nélkül...

Köszönöm... nagyon köszönöm ezt az írógépet... Milyen jó, ha az ember leírhatja, amit gondol, ami fáj... Hideg van. A kandallóban biztosan kialudt a tűz.

Kelt Bécs, 1779. dec. 24-én.

* Terézia.

Megjegyzés. Kempelen Farkas, a zseniális magyar feltaláló, 1779-ben készült el az első írógéppel, melyet a vak énekesnőnek, Paradis Teréz kisasszonynak, Mária Terézia keresztlányának ajándékozott, kinek hálálkodó levele másolatban jelent meg az akkori „Pressburger”-„Zeitung”-ban.

Ezt a levelet azonban, melyet egy szomorú, reményvesztett téli éjtszakán írt, sohasem küldte el jötevéjéhez.

Konyhaművészet

Hús alatt a melegvérű állatok izomszövetét értjük. Az ehető melegvérű állatok között megkülönböztetjük a négy-lábú állatok húsát és a szárnyasok húsát. Kémiai összetétele szerint a hús háromnegyedrészre víz, van benne még fehérje és ásványi só. Anatómiailag a hús csőszerű izomszövetből áll, az izomszöveteket kötőszövet köti össze, a különálló izomtömeget pedig hártatók egyesítik, végükön pedig inas rész van. Az izomkötegek között van a zsírszövet. A húst aszerint értékeljük, mennyi a nedvűs rész benne és mennyi a kötőszövet. Eszerint van első-, másod- és harmadrendű hús. A hús fajtájára a színe is jellemző. Egyes állat húszíne rózsaszín, de lehet vörös, sőt sötétvörös színű is. A jó hús szagtalán, ha megtapintjuk, ruganyos tapintatú, tehát újjbenyomatot nem tart meg. A romlott hús színe kékesbarna és kellemetlen rossz szaga van. Ha benyomjuk az ujjunkat, az ujj helye megmarad benne. Nagyon fontos, hogy ne áztassuk bő vízben a húst, hanem gyorsan mossuk le. A vágódeszka ne puha legyen, mert ez beszívna a húsnak a nedvét. Fontos tudni azt is, hogy csak közvetlen a sütőpléhrre tevés előtt sózzuk meg, mert ha soká áll a sóban, elveszti a hús a nedvét. Kiakasztással lágyítjuk a húsnak kötőszövetét, a vadhúsnál pedig pácolással szoktuk a kötőszövetet felpuhítani. A húst általában forró vízzel, forró zsírral, forró levegővel, vagyis a sütőben szoktuk elkészíteni. Készíthetjük a húst egészben sütvé, vagy szeletelve, vagy megdaráljuk. Ha a hús nedvszegény, akkor füstöltzalonnával, vagy gombával tüzeljük meg. A süttözsír hófoka különböző lehet. Középforró a zsír akkor, ha a bedobott kenyérmorzsa serceg benne, az ilyen zsírban sütjük a vastag húsokat, a halat, a malacés borjúhúst. A forró zsírba bedobott petrezselyemlevél vagy kenyér pattog benne, ebben sütjük a hússzeleteket, melyet aztán később vizes zsírral tovább párolunk, míg meg nem puhul. Igen forró a zsír akkor, ha kékes füst száll belőle. Ebben a zsírban akkor sütünk, ha hirtelen akarunk valamit kisütni, vagy angolosra akarunk sütni. Sűthetjük a húst rostos, vagy nyáron. Rostonsült készítésnél rácos vasrostélyra tesszük a húst, vagy a halat. A nyárson sütésnél a húst egy ágas szerkezetbe fogjuk, vagy egészen átfúrjuk a nyárrsal. A nyársat a végén megfelelő villába helyezzük. Folytonosan kell forgatni nyárson sütésnél a húst. De vigyázzunk, hogy nyílt lángot ne alkalmazzunk, mert az kormoz; legjobb, ha izzó faszénparázzson sütjük a nyárson sült húst. Nyáron mindig a laza, puha kötőszövetű és nedvű húst sűthetjük.

A marhahús színe barnáspiros, át van szöve zsírral, így márványszerű felülettel bír. A marhának zsírja sárgásfehér színű. Legértékesebb húsa a *vesepe*, vagyis a bélszín, mely a hátszín alatt fekszik. A bélszín sűthetjük egészben, vagy párolhatjuk. De készíthetjük angolosan, vagyis félig megsűtve, vagy tüzelve füstöltzalonnával, vagy egészben sütvé tejeles, vagy paprikamártással leöntve. A vesepese-nyé vastagabb részéből készíthetünk szeletekre vágva büfcs-eket. Az ilyen hússzeleteket jól kiverjük, megsózzuk és olajjal megkenve egy órát állni hagyjuk. Közvetlen sütés előtt megborsozzuk mind a két oldalán és lehetőleg marhazsírban kisűtjük. A bélszín vége felé elkeskenyedő hús, ebből is lehet jóízű szeleteket sütni. Ezeket a hirtelen sült hússzele-tekert pirított kenyér, vagy zsemlyeszeleteken tálaljuk, tetejére kifőtt tojást, párolt gombát téve, tetszésszerűen zsíros mártással leöntve tálaljuk. Egyéb jó peccenyhús a marhánál a vastag *hátszín*, mely a gerinc két oldalán a bordákig végighúzódó hús. Készíthetjük ezt a húst egy darabban sütvé, vagy tüzelve, vagy szeletelve, hagymás zsírban párolva és fűszerezve.

Rostélyos alatt a bordák feletti és közötti húsrészt értjük. A mészáros, ha szeleteli ezt a húst, mindig a bordával együtt vágja és laposra veri. Többféleképpen készíthetjük: hagymásan, pörköltben, gombásan, vagy töltve. A marha combját felosztjuk gömbölyű-hosszúfalsárra, fehérpeccenyére, csipőfartőre és kereszteljük.

A **felsőszeleteket** zsírban és vízben való párolással készíthetjük el, vagy vadasmártással. Leveshúsnak a hízalt marhának azt a részét használjuk, amelyben nemcsak tiszta izomszövet, hanem zsírszövet is van.

A **legjobb leveshús** a fartőhegy és a felsőhátszín. De jó levest ad még a vastag és a vékony szegye is. A marhánál a szegy eleje, a lapocka már harmadrendű hús. Ezekből a húsokból gulyást, pörköltet, vagy tokányt készítünk. A gulyásnál és pörköltnél a húst kockára vágjuk, míg a tokánynál hosszú csikokba. A marhamáj nagyon megjavítja a leves ízét. A gulyásba burgonyát és tálalás előtt csipetkét főzzük bele. Szokás némely vidéken borssal és köménymaggal is ízesíteni a gulyást. Ha paradicsommal készítünk bármely marhahúst, úgy igen ügyeljünk arra, hogy a paradicsomot csak akkor tegyük a húshoz, mikor már félig puha, mert a paradicsom hátráltatja a húsnak a megpuhulását. A lapocka- és tarja-húsból készítjük hosszú csikokra vágva a különböző tokányt. Van csikos tokány, mely úgy készül, hogy a lapocka és tarja

húst kisujjni hosszú és vastag csikra vágjuk, majd zsírban hagymát fonyasztunk, tehetünk bele egy gerezd fokhagymát is. Megsózzuk, megborsozzuk, paprikát is teszünk a húsrá. Ezután lecsóval keverjük össze és puhára pároljuk. Az erdélyi tokány ugyancsak lapocka- vagy tarja-húsból készül. Itt is a húst úgy vágjuk fel, mint a csikos tokánynál s ezután hagymás zsírra téve, kockára vágott füstöltzalonnával elkeverve pároljuk fedő alatt puhára. A majorannás tokány úgy készül, hogy veszőnk lapocka- vagy paensihúst és hagymát zsírban sárgára fonyasztunk fedő alatt. A húst ujjni vastag metéltre vágjuk és a hagymára tesszük. Megsózzuk, meghintjük kevés borsal és majorannával, majd kevés vizet öntve rá, fedő alatt puhára pároljuk. Tálaláskor lisztel keverjük el a tejfellel, ebből öntünk a tokányra. De tejfel nélkül is igen ízletes a tokány. De lehet készíteni kapros tokányt, amely úgy készül, hogy a hagymát zsírban fonyasztunk, majd bele-teszük a metéltre vágott kapor és borsot, sőt teszünk bele és kevés vízzel felöntve, puhára pároljuk. Vadászto-kányt úgy készítünk, hogy a hagymás zsíron párolt metéltre vágott húshoz vágott tárkonyt, borsot és mustárt teszünk tálaláskor.

Hagymás rostélyos. Rostélyoszeleteket sózzuk és borsozzuk, egyik oldalát vízbe mártjuk. Azután forró zsírban hirtelen megsűtjük. A hagymát hosszúra vágjuk és zsírban sötétbarnára pároljuk. Tálaláskor a szeletekhez rakjuk. Tejeles mustáros mártást adhatunk a rostélyoshoz.

Serpenyős rostélyos. Egy lábasba zsirt teszünk fel és a sózott húst az aljára helyezük. Megsózzuk köménymag-gal, fokhagymát és vereshegymát teszünk rá és viz hozzá-adásával félpuhára pároljuk. Ezután tesszük bele a lecsót és hosszúra szeletelt burgonyákat párolunk. Most az összes anyagokat puhára pároljuk.

Eszterházy-rostélyos. Zsírban puhára párolunk metéltre vágott vegyes zöldséget és hagymát, majd kivesszük a zsír-ból és ebbe a zsírba a sózott és borsozott rostélyost tesszük. Ha átsült, kivesszük a zsírból és megszózzuk lisztel a zsirt, felengedjük vízzel és egy-két babérlevelet téve bele, félóraig főzzük. Ezután ezt a mártást átpaszírozzuk, majd visszate-teszük a húsrészeket, citrom levét és zöldséget. Tálaláskor fejfellet leöntjük, azonban ez el is maradhat. Némely ház-tartásban a zöldséget és a hagymát is átpaszírozzák a mártással, de ez már ízlés dolga.

Töltött rostélyos. Lehet tölni burisos zöldséggel, vagy burisos gombával, darált hússal, főtt burgonyával, füstölt szalonnával, kolbásszal, darált sonkával. A rostélyoszeletek megtöltöttük a töltelékkel, összetűzzük az e célra kapható tüvel, vagy pedig fehér cérnával, vagy pamuttal átkötjük. Tálaláskor úgy a tüket, mint a pamutot, vagy cérnaszálát el-távolítjuk. Tejeles, vagy mustáros mártást adunk hozzá.

Mártások

A mártásokat főzélékfélékhez, vagy húsokhoz, vagy ha-lakhoz szoktuk feltálalni. A mártások nemcsak ízt javítanak, hanem tápértékben is növelik az étel értékét. Ugyanaz a hús, vagy főzélékszelet, vagy főzélékropogós, más mártással új étel lesz.

Tartármártás. Két deci tejfel, egy tojássárgája, egy evőkanál mustár, két kocka cukor törve, kevés só. Ha valaki savanyúbbra akarja, akkor még kevés ecetet is tegyen hozzá. S ha a mai világban akad még valamelyik háztartásban törött bors, akkor egy csipetnyi borsot is keverhetünk bele.

Hollandi mártás. Tojássárgáját rézistben forró gőz felett kevés vízzel és sóval folyékonyra keverjük, ha szép sima, akkor 3—4 deka vaját keverünk hozzá.

Spanyol mártás. Barna rántást készítünk és húslével felöntjük.

Breton mártás. Spanyolmártáshoz paradicsompürét ke-verünk.

Hentes mártás. Barna rántáshoz apróra vagdalt uborkát és füstölt húslét keverünk.

Régens mártás. Vajjal és lisztel rántást készítünk, hús-level felengedjük, ruhán átsűrjük, a zsírtól leszedjük és tejeles tojássárgájával jól összekeverjük.

Hagymamártás. Vágott hagymát berántunk.

Paradicsommártás. Világos rántást paradicsommal fel-engedünk.

Gyümöles mártások. Rántást készítünk, kevés vízzel felhígítjuk és a mártásnak szánt gyümölesöt — egest, ribiz-lit, almát, szilvát, — megfőzzük benne.

M. vizeki Nagy-György Melanle

JÓ RUMOT, LIKÓRT

duplazamatú essenciáimmal készíthet házilag. 1 üveg 70 fillér utá-sítással. Postán 10 üveggel küldünk utánvétellel. Czele-drogéria Bpest, VIII, Mátyás-tér 1. 1/2 kg. kamillatea 1.50 P. Címre ügyeljen!

FÉRFINAK IS AKADHAT DIVATGONDJA

Mickey Rooney

(Metro-Goldwyn-Mayer-lelőtelek)

Levelesláda

Az olvasók köréből nap-nap után egész tömeg olyan kérdés érkezik, amely levélbeli válasza szorul. — Csak olyan levelekre küldünk választ, amelyekhez mellékelve van a megfelelő levélhelyeg. — A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: A „Párisi Divat” szerkesztőségének Budapest, VII, Dohány-utca 12. Felvilágosítást kérek.

Mindig csak veled. A „Ciróka” címűben van még legtöbb költői véna. De közlésre sajnos, egyiket sem iktathatjuk be.

Szomorú 28 éves. Nem értettük egészen a levelét, illetve annak befejező sorait. Nagyor apró betűkkel írt és kuszan, úgy hogy alig tudtuk kislabiláználni. Ami a sógornőjével és anyósával való ellentéteket illeti, bizony csak akkor lehetne kellemes változást reményelni, ha mindhárman megváltoznának. Őn hagyón a férjét hozzájuk és velük járn, viszont ők meg magát kapcsolnak bele a szórakozásaikba. Az nem baj, ha egy édesanya a nós fiát ébédrel kínálja, legalább a feleségnek kevesebb élméle fogy el és a mai drága világban ez csak haszon. Hagyja ezt az örömet meg az anyósának és igyekezzon Őn is örülni annak, hogy a férje jól érzi magát volt otthonában. Nem kell ellenséget látni a férje hozzátartozóiban. Inkább legyen kedves hozzájuk, Vigye a férje a sógornőjét a moziba, egy fivérnek a hűgával szemben kötelessége is, hogy örömet okozzon annak. De természetesen ez az örömtadás ne olyan legyen, hogy Őn, a feleség meg szomorodjon. Ha a férje a hűgához kedves, akkor önhöz, a feleséghez meg kedvesebbnek kell lennie. Gondolom, nem kellene önnek szólni az ellen, hogy a férje szíves legyen a hűgához. Ami a lakásügyet illeti, a felmondás egyttal elváltást is jelentene? Ezt nem értettük jól a leveléből.

Vadvirág. Hatoldalas levelét nem tudtuk elolvasni. Olyan ósszevissza írta a sorokat és olyan olvashatatlan betűkkel, hogy legnagyobb sajnálunkra nem adhatunk választ. Kérem, vagy írja le még egyszer jól, vagy gépeltesse le a levelét. Nagyon sok levelet hoz a posta előfizetőinktől. Nem tölthetjük el a drága időt egy levél megfejtésével.

Aranyvirág. Jólási képességet tételez fel rólam. Hogyan tudhatom, hogy az a fiatalember, aki önnek udvarol, hozományvadász, vagy nem? Ezt — ha valaki megállapítja — akkor csak olyan ember lehet, aki azt a fiatalembert jól ismeri. Annyit azonban mondhatok, hogy azért, mert valaki szegény, még nem kell hozományvadásznak lennie. Néha nagyon is vagyonos fiatalemberek futnak a hozomány után. Jó lenne mégis az édesanyjához fordulni és megkérni, hogy ő figyelje azt a bizonyos szegény udvarlót. Idősebb embernek van élet-tapasztalata, emberismerete és a legtöbb esetben meglátja másoknak igazí arát.

Semper idem. Igazán kedves sorok, de mint vers, még nem hibátlan. Talán majd egy másik megfelel.

Szakítás. A régi batáron. Szeretet stb. Kiforraltan írások. A vesek technikája kezdetleges. A próba alakjai papírmáséből valók.

Nyári divat. Kissé még messze van. Nem gondolja? Még idejében mindenről tájékoztatjuk lapunk hasábjain. Egyelőre annyit, hogy divatos lesz a boleró, anyagban pedig a shantung. Kalapban az angolos, a zsirádi, melynek peremszéle körülbelül egy ujjnyi szélességben lefelé görbül.

Női leventék. Jól hallotta. Készül a magyar női leventeintézmény. Egy fiatal tanár nő lesz a vezetőjük. Nos és mellette még sok-sok fiatal magyar nő kap irányító szerepet benne. Mikor idősebb lesz a dolog, a Párisi Divat hasábjain kimerítően írunk róla.

Művészet. Báró Kemény Melinda táneművész nő és tánciskola tulajdonosa címe: Budapest, Károly király-út 3. Akár személyesen, akár telefonon tárgyalhat vele.

Sok a rossz ember. Nem szívesen nyomattuk ki jelégjét. Eppen az ellenkezőjét hisszük. Az emberek nagy százaléka inkább tudatlan és gyermekek, mint rossz. Sokszor semmitérő dolgok után futkos és minden okos cél és ok nélkül kívánja meg felebarátjának dolgait, vagy tagadja meg tőle, amit az szeretne elérni. Vagy talán még helyesebben: kevés a szeretet bennük. Lehet, hogy a nevelésben is hiba van. Talán, ha több jó példát látnának az emberek, könnyebben tudnának helyesen viselkedni, helyesen eszelekedni és főképpen — szeretni.

Aggódo testvér. Kétféle beteg van: képzelt és valódi. A képzelt betegért felesleges aggódnia. A valódi betegnél pedig az is fontos, hogy a jó kezelés és ápolás mellett a beteg maga is akarjon meggyógyulni és reméljen, higgyen a gyógyulás lehetőségében. Az orvosok, ápolónok és családtagok ügyességén is múlik, hogy a beteg mennyire képes a gyógyulást akaraterővel elősegíteni.

Kívánsi vidéki. Amint látja, a Párisi Divat matinéjáról bőven beszámoltunk. Köszönjük érdeklődését: nagyon jól sikerült. Háromszor akkora színházat, mint az Új Magyar Színház, megtöltött volna a közönség.

Kívánsi vagyok. Ahol kitarító a vágy az alkotás iránt, ott rendszeren tehetség is él. Kedvesek a beküldött versek. A „Melyiket szeressem” címűt a közlendők közé soroztuk. De türelemmel kell lennie, mert rengeteg elfogadott költeményünk van.

Drága, amit szeretnék. Egyszerű pettyes túll is megteszi. Sőt, nagyon is csinos. De készíthet sajátkezüleg is tüll-készletet, buzsáki rátét munkával.

Kiesoda? Angol származású újságíró. Nem esodabogár. Csak szokatlan területet választott munkahelyül. Aki időtöltésből olvas, annak nem ajánljuk a könyveit. Kereső embereknek való írások. Már olyan értelemben érve a keresést, akik az élet lényege iránt érdeklődnek, azt keresik, ami állandó az életben. Az pedig nem mulandó test, a cifraság, szórakozás és hasonlók. Nem megsavanyodott ember. Né-hány évvel ezelőtt Budapestben is-járt és egy magyar úri házban szállt meg. Vendéglátó gazdái nagyon kellemes embernek mondják.

Fogadás. Azt írja, azon vitakozott egy nagyobb társaság, mit nehezebb írni, felnőtteknek való regényt, vagy ifjúsági könyvet. Egyik író erre, a másik, a másik csoportra érez nagyobb hajlandóságot. A valóság az, hogy jó könyvet — bármelyik csoportba tartoz-zék is — tehetséges íróknak nem nehéz írni, de viszont még sem sikerül sűrűn.

Jam. Jamet, azaz magyarul lekvárt narancsból, vagy citromból most legalkalmasabb eltenni februárban, vagy március elején.

Kuli kalap. Divat lesz. A hasonló stílusú kabát is. Sőt a monogrammok vonalai is kacérkodnak a kínai és japán írással. Izlés dolga.

Csak őszinteséget. Levelében említett féltékenységét könnyen legyőzheti, ha önbizalmat ébreszt magában. Ne gondolja magát csunyának, esellenek. Gondolja azt, hogy mindenki szívesen beszél Önnel és szimpátiáknak találja. S Őn is kedves, szíves modorban közeledjék mindenkéhez. Hamarosan otthonosan érzi magát, majd mindenütt. S meglátja, ilyen viselkedéssel közeledésre bátorítja a nősülni szándékozó férfiakat is.

Nem tudom feledni. Ha csak az édesanyai tiltás áll maguk között, de egyébként ragaszkodnak egymáshoz, akkor ne akarjon szakítani, hanem igyekezzék édesanyját a fiatalember pártjára megnyerni. A fiatalember meg azon igyekezzék, hogy dolgoz, jól kereső, józan embernek mutakozzék, akire érdemes egy lányt bízni, aki el tudja tartani a feleségét.

Vöröskereszt. Nyolc középiskolát kivánnak a jelentkezőktől. De a Kisanyák iskoláját elvegezheti meglevő iskoláival is. A tanfolyam 9 hónapos. Elvégzése után gyermekek mellé szerződhet el. Kezdő fizetése havi 60 pengő. Írásban vagy személyesen a következő címen jelentkezhet: Balogh Mária igazgatónő Budapest, Bimbó-utca 3.

27 éves lány. Akit nem szível, ahhoz ne menjen. De a másik fiatalember, akit szeret, szintén nem jelent jövőt az Őn számára. Aki egyszer csak elmarad egy háztól, egy lánytól, arra nem lehet számítani. De csak akad még ott, ahol Őn lakik e két férfin kívül más férfi, aki mint férjelölt számításba jöhet?

Erdeklődő. Ha van, aki álláshoz segíti, fogadja el a megajánlott állást. A divattervezői pálya szép, de sokat kell tanulnia, míg elő-hoz ér.

B. B. Árpád. A gondolatok egyénileg — már vonatkozásuk miatt — meleg érzésből fakadók, kedvesek. De különösebb értékük nincs a beküldött írásoknak. Ez szigorú, de őszinte bírálat.

Szomjas lélek. Beküldött verseit, sajnos, nem közölhetjük.

Késő. A házasság a gyermek és a nők védelmére rendeltetett. Miért akarja annyira kivánni gyermekét ebből a védelemből kizárni? Nem helyeseljük tervét.

Téli gond. Ha többet kell viselnie a télikabátot, jobban teszi, ha nem feked, hanem sötétszürke szövetet vesz hozzá. Azon nem látszik meg úgy a viselés, viszont a fekete perzsagallér éppen olyan szép lesz rajta, mint a feketén. Egyszerű angol kabátot csináltasson, mert azt sok évig viselheti alakítás nélkül. Jó hozzá a fekete és a sötétszürke kalap is.

DOHÁNYZÓK!

Aranyárga válogatott friss somkóróvirág dohány illatosítására és pácolására ismét kapható dekánt 20 fillérért a **CZAIHII-drogériában** Budapest, VIII., Mátyás-tér 1. Címre ügyeljen! Postán már 25 dekát küldök utánvéttel.

VÉCSEY ZOLTAN
AZ ŐSERDŐ KINCSE

Örömmel várja

ÉRDEKES REGÉNYEK RÖPTÉBEN A VILÁG KÖRÜL

AZ ÉRDEKES REGÉNYEK

legújabb kötetét mindenki. Érdekes, izgalmas kisregény, képes, színes apróságok, humor és rejtvények! A százoldalas kötet a Magyar Népművelők Társasága kiadásában jelenik meg, ára csak 10 fillér.

Mindenütt kapható

Ha vékony anyagot varrunk a gépen, nehezen kerülhetjük el, hogy az anyag össze ne ránkosodjék. Vékony selyem, muszlin, tüll, zsorzszt és hasonló anyagok könnyen tönkremennek a varrógép alatt. Ennek megakadályozására tegyünk egy iv papírt a varrás alá, úgyhogy a géptű az anyaggal ezt is átvarrja. Így sikerül egyenesen varrunk anélkül, hogy az anyag összeráncolódnék s még csak annyi a teendőnk, hogy a varrás befejezése után a papírt letépjük.

Gyermek rágja a körmét? Sok gyermek teszi ezt, még nagyobbak is, akiknek pedig már tudniok kellene, hogy ez helytelen. Ettől a csúnya szokástól oly módon szabadítjuk meg gyermekünket, ha körmüket bekenjük keserű aloecoldattal. Ez a szer ártalmatlan, de olyan kellemetlen ízű, hogy rendszerint elérjük vele a kívánt hatást. Bekenjük vele a kisgyermek körmét, mintha körömlakkal kennénk be, ez tetszik a gyermeknek és ellenkezés nélkül tűri a kezelést s így leszokik erről a csúnya szokásról, mellyel szemben szidás és büntetés eredménytelen maradt.

Nappa-bőrkesztyű tisztításához egy pohár friss (forralatlan!) tejbe öntsünk néhány ecessp ammóniát, keverjük össze, a kesztyű alá tegyünk egy törülközőt és a tej és ammóniák keverékébe mártott vászondarabkával addig dörzsöljük, míg tiszta lesz. Ha a kesztyű nagyon piszkos, úgy előbb mossuk ki langyos vízben szappannal és csak azután dörzsöljük át a tejes-ammóniák keverékkel.

Kitűnő bátorfényező anyagot nyerünk, ha négy evőkanál terpentint, négy evőkanál olivajolajat, egy teáskanálnyit citromlevet és tíz ecessp ammóniát összevegytünk. Jól keverjük össze s e folyadékba mártott flaneldarabbal egyenletesen kenjük be a polituros felü-

Róna L.

kiváló fogászati munkák országoshírű készítője. Olcsó árai közismertek.

MŰFOGAK, FOGSOROK, KI NEM VEHETŐ HIDAK ÉS KORONÁK, FOGTÖMÉS.

Nyitva reggel 8-tól este 8-ig, vasárnap délelőtt is.

RÓNA L. ÁLL. VIZSGÁZOTT FOGÁSZ FOGMŰTERME

Uj címre ügyelni. — OTBA tagoknak hozzájárulás nélkül.

BUDAPEST, VIII, BAROSS-UTCA 133, I. 2. Ezelőtt Baross-u. 98. Telefon: 131—014. (Orczy-tér sarok.)

UTALVÁNY

A Párisi Divat olvasója 5.— P engedményben részeseül fogainak rendbehozatala alkalmával, ha ezt az utalványt felmutatja. Megjegyezzük, hogy az utalványt csak az esetben tudjuk 5.— P értékben beszámítani, ha legalább öt fog eszínáltatásáról van szó. Egy személy csak egy utalványt használhat fel. RÓNA L. fogműterme BAROSS-UTCA 133 (ORCZY-TÉR SAROK).

(Ezelőtt Baross-u. 98.)

letet. Puha ronggyal dörzsöljük jól szét, mindig egy irányban haladva, végül egy harmadik puha ruhával — e célra legalkalmasabb a flannel — teljesen szárazra és fényesre dörzsöljük. Ez elég lassú munka, de megéri a fáradságot, mert ily módon polituros díofa- vagy mahagónibutoraink finom furnírja évekig fényes és peesémentes marad.

KANCSALSÁGOT javító elzárók GYERMEKEK részére, orvosi előírásra, VI, Teréz körút 48. Kérjen ismertetőt.

MODERN SZÉPSÉGÁPOLÁS

A kéz ápolása és szépséghibái

A szépen ívelt gömbölyű, karesű csukló, keskeny kézfej, a hosszúkás, finom metszésű, vége felé egyenletesen keskenyedő ujjak — örökölt természetű adományok. Az anatómiai felépítésen kívül azonban a bőr tisztasága, bársonyos, puha tapintata, a kéz és a köröm kellő ápoltsága mindenki által könnyen elérhető és esztétikailag szükséges tulajdonság.

Ne mossuk a kezét túlhideg, vagy túlforró vízben, mert a bőr kivörösödik és eldurvul. Takarításnál — mivel gumikesztyű, most, sajnos, nem kapható — húzzuk fel régi elhasznált kesztyűnket, de előzőleg javítsuk is ki, ha a kesztyűk rongyosak volnának. Így kezünk munka közben is tiszta marad és nem ferkőzik hozzá por, szenny, széntörmelék. A konyhában mindent langyos vízzel mossunk, legyen az hús, zöldség, burgonya. A hideg víz gyulladáshoz hozhatja az ízületeket. Aki reumatikus fájdalmakat szokott érezni, tudja, hogy a hideg vízre milyen hamar reagál a szervezet.

A hűvös időjárás is gyakori oka a kézvörösségnek. A kekesvörös elszíneződésen kívül hűvös tapintatú lesz a kéz, az ujjak duzzadtak s égető, viszkető érzést okoznak. Az ilyen kéz könnyen fagyást szenved és az ujjak hátán sokáig megállszanak a fagydagatok nyomai. A fagyást röntgennel szokták gyógyítani. Gyakori a kézhát bőrének a felpattogzása, a bőr berepedése, durva tapintata. Okozhatja lúgos szappannal való mosakodás, esetleg mosakodás után nem szárítjuk meg eléggé a kezét.

A szépséghibát okozó bőrképződmények közül a közönséges szemölcs elég gyakori az ujjakon, a kézháton pedig a lapos szemölcs. Idősebb korban barnássárga színű, alig ki-domborodó szemölcsök, színes anyagjegyek és nagyobb seplő-foltok rontják el a kéz hátbőrt. Ezeket a képződményeket természetesen el kell távolítani, ami ma már elég könnyen megy és minden fájdalom nélkül. A szemölcsöket kauter segítségével egy-két perc alatt kiégetjük. A seplőfolt és az elszíneződést

Pigment II-es krémmel teljesen elhalványítjuk. A bársonyos és puha tapintatú bőrt úgy érjük el, hogy a kezét naponta többször, egy glicerint tartalmazó és a bőre könnyen felszívódó krémmel kenjük be. Tiszta glicerint sohse használjunk, mert a bőrt erősen szárítja, barnítja.

A kéz- és körömápolás nemcsak esztétikai okokból, hanem egészségi szempontból is fontos. Végül pedig hetenként egyszer manikűrözössel kezünk, mert ez is nagyon fontos.

Kozmetikai üzenetek

Kívánsi 26. A dolgozó nő számára a pihenésnél sokkal fontosabb szépségének ápolása, mint a nem elfoglalt nő számára. Az ilyen ápolás könnyen megoldható, viz szappan, esetleg egy bőrtápláló krém segítségével, vagy házi pakolással.

Tanácsot kérek. A haj természetétől és saját ügyességünktől függ, tudunk-e rendes frizurát készíteni. Ha a haj nagyon száraz, három-négy hetenként kenjük be egy kis táblaolajjal.

Régi előfizető, Edeleny. Grogériában kapható szer, ára kb. 5—6 pengő.

Egy hajai lány. Arebőre valószínűleg betegesen száraz természetű. Mosakodásnál viz helyett egy megbízható bőrtápláló krémet kell használni.

Előfizető. Valószínűleg nem a bőrének megfelelő szereket használja. Az ilyen arcot először ki kellene tisztítani. Ha ideje van, keressen fel személyesen, a tanácsadás teljesen díjtalan.

Szót fogadok. Nappalra púder alá megbízható gyümölcskrémet tegyen. 2. A citrom erősen szárítja és összehúzná a bőrt. 3. Havonta egyszer kenje a haját ricinuszolajjal. Olthon is jól mosható a haj.

Pattanásos, mitesszeres, zsíros arebőrt tökéletesen rendbehozza a

PA-TÓ keverék.

Ára 4 pengő

PAIZSKATÓ kozmetika

Budapest, Fereniek tere 3. Díjtalan tanácsadás

Hogy a centiméter m ndég kéznel legyen

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintes sorok: 1. Remény nélkül. 13. Mesebeli ország. 14. Női becenév (főlöleges ékezzettel). 15. Gárdonyi-regényalak (A láthatatlan ember). 16. Nem tagadott. 18. Szeszital. 19. Hosszmérték-rövidítés. 20. Két szó: 1. Vonatkozó névmás. 2. ... grad. 21. Német folyó. 24. E. T. G. 25. A bismuth vegyjele. 27. Vissza: Hosszúnyakú állat (végén főlöleges E). 30. Vadász András. 31. Figyelmeztettek. 33. Széjjel. 35. E-vel az első világháború legendás német hajója. 36. Fesztmény. 38. Spanyol királyné volt (ékezzetfőlöleggel). 39. Új lakásba megy. 42. J. S. 43. Vissza: Győri sportegyesület. 44. Gyors. 47. Kilegítettem kárigényed.

Függőleges sorok: 1. Sarjadó virágok. 2. Sporteszköz. 3. A párizsi földalatti neve. 4. Korszak. 5. Tiltó szó. 6. Vissza: Állateledel. 7. T. C. L. 8. L-lel idegen női név. 9. Hozzá nem értő. 10. Amphion király kővévált nejje. 11. Trópusi gazdaság. 12. Vízitek. 17. Személyes névmás. 19. Tisztító eszköz. 22. Nagyvilági hölgy. 23. Az ezüst vegyjele. 26. Utnak bocsátotta, régiesen (E = I). 28. Babonázól. 29. Kettős mássalhangzó. 32. Csavar. 34. Fordított mutatónévmás. 37. Ásványi fűszer. 40. L. Y. Ó. 41. Enyém, latinul. 45. A futballbírák egyesületének rövidítése. 46. Sál mássalhangzó.

A múlt számban közölt rejtvény helyes megfejtése

Vízszintes sorok: 1. Az ibolya álmai. 13. Dulakodik. 14. Uzs. 15. Ólor. 16. Mac. 17. Szót. 18. Senki. 20. A teste. 21. F. J. 22. Azsur. 25. Rian. 26. Iker. 28. Únd. 29. Ek. 30. Zajongj. 32. Szánt. 31. Elodázom. 36. Ée. 37. Sala Domokos. 40. See. 41. As. 42. Salome. 44. A pogánykút.

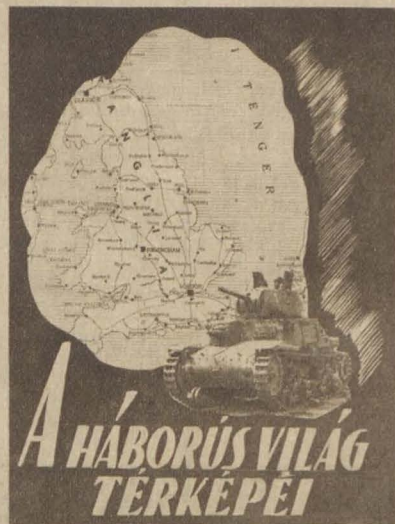
Függőleges sorok: 1. Adós, fizess. 2. Zulejka. 3. Hon. 4. Barkarola. 5. Ok. 6. Lom. 7. Yda (Ady). 8. Aicard. 9. Ak. 10. Muzsika. 11. Azóta. 12. Istenitélet. 17. Serez. moly. 19. Iz. 23. Sugdosó. 24. Unjam. 27. Ejele (Eleje). 31. Nodap (Padon). 32. Sokan. 33. Né. 35. Zosá. 38. Aer. 39. Sok. 43. Mú.

1	2	3	4	5	6	7	8	9		10	11	12
13										14		
15					16				17			
18				19			20					
		21	22			23				24		
25	26		27				28		29		30	
31		32							33	34		
35					36	37				38		
39				40					41		42	
43						44		45		46		
47												

Olcsó árú szabásrendelészetvény. Kérem a Párisi Divat jelen számából az R 978. sz. ruha, vagy az R 992. sz. gyermekruha szabásmintáját, vagy a 6. sz. asztalterítő szűrt sablonját hőmentve beküldeni. Portó-, csomagolási és kezelési költségrek 30 filléres bélyeget mellékelek. — Érvényes 1942. április hó 1-ig.

Nélkülözhetetlen segítséget jelent a működőkönek a Magyar Népművelők Társaságának legújabb népszerű kiadványa. Színdarabok, versek, konferánsminták, színpadtervek, ruhatervék, kidolgozott rendezői utasítások és általános tudnivalók tömegét tartalmazza ez a remekbekészült könyv. Ára 1 pengő 50 fillér. Kapható dohánytözsdekben, könyvkereskedésekben és a „Forrás”-könyvesboltban, Budapest, VII., Dohány-u. 12.

A napról-napra változó világesemények legtévedhetetlenebb tükre a Magyar Népművelők Társasága kiadásában megjelent térképgyűjtemény. Ujságolvasásnál, rádióhallgatásnál nélkülözhetetlen! A 40 térképet tartalmazó füzet ára 24 fillér. Kapható minden újságárusnál, dohánytözsdekben és a „Forrás”-könyvesboltban, Budapest, Dohány-utca 12.

A Legnagyobb Magyar tanításai ma is időszerűek! A Magyar Népművelők Társasága kitűnő összefoglalást nyújtott ebben a gazdag képanyagú könyvben Széchenyi István életéről, alkotásairól, tanításáról és a közelmúltban lezajlott Széchenyi-ünnepségekről. A 130 oldalas könyvecske ára csak 60 fillér. Kapható lapkihordóknál, dohánytözsdekben és a „Forrás”-könyvesboltban, Budapest, VII., Dohány-u. 12.

Megjelent

Volly István kitűnő gyűjteménye

HORTHY-DALOK

A Kormányzó Ur alakja köré fonódott nép- és katonadalok dúsán illusztrált kiadása Hankiss János egy. tanár előszavával. A 96 oldalas daloskönyv ára fűzve 48 fillér, díszes vászonkötésben 2 P 50 fillér. Megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében a „Forrás”-könyvesboltban Budapest, VII., Dohány-utca 12 sz. A vételár postabélyegben is beküldhető.

M 619

M 620

M 619. sz. Halvány selyem anyagból készített ingnadrág csipke- és hímzésdíszsel. Szabásminta ára bérmentve 88 fillér.

M 620. sz. Levendulakék selyemkombiné toledóval díszítve. Szabásminta ára bérmentve 88 fillér.

M 621. sz. Fehér selyemhálóing, a gallér helyén és a kézelőnél hímzéssel. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.

M 622. sz. Batisztból készült melltartó madérahímzéssel. Szabásminta ára bérmentve 60 fillér.

M 623. sz. Batisztból vagy lavableból készített nadrág. Szabásminta ára bérmentve 88 fillér.

M 624. Piros pettyes román hálókabát darázsolással. A darázsolás felett hímzés díszítéssel. Szabásminta ára bérmentve 88 fillér.

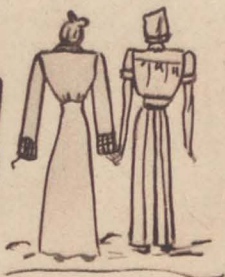
M 625. sz. Kávébarna házikabát aransyárga matlasszé kihajtóval és kézelőkkel, melyek vatta alátéttel vannak megtűzve. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.

M 626. sz. Sárga alapon mintás selyem-ingnadrág toledóval díszítve. Szabásminta ára bérmentve 88 fillér.

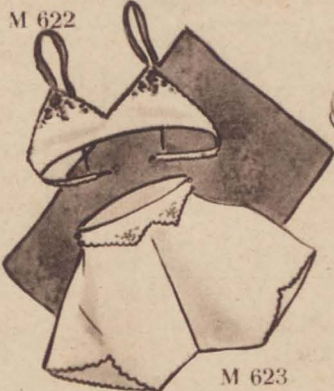
M 627. sz. Fehér alapon világoskék pettyes pizsama csipkedíszítéssel. Szabásminta ára bérmentve 88 fillér.

M 621

M 625

M 622

M 623

M 624

M 626

M 627

17. sz. Rábaközi asztalterítő piros fonállal hímezve. Mérete 78 x 78 cm. Szűrt sablon rendelésszáma 2146, ára bérmentve 88 fillér.

18. sz. Rábaközi falvédő. Szélessége 59 cm, hosszúsága tetszőszerinti. Egyszínben készül pirossal. Szűrt sablon rendelésszáma 2147, ára bérmentve 88 fillér.

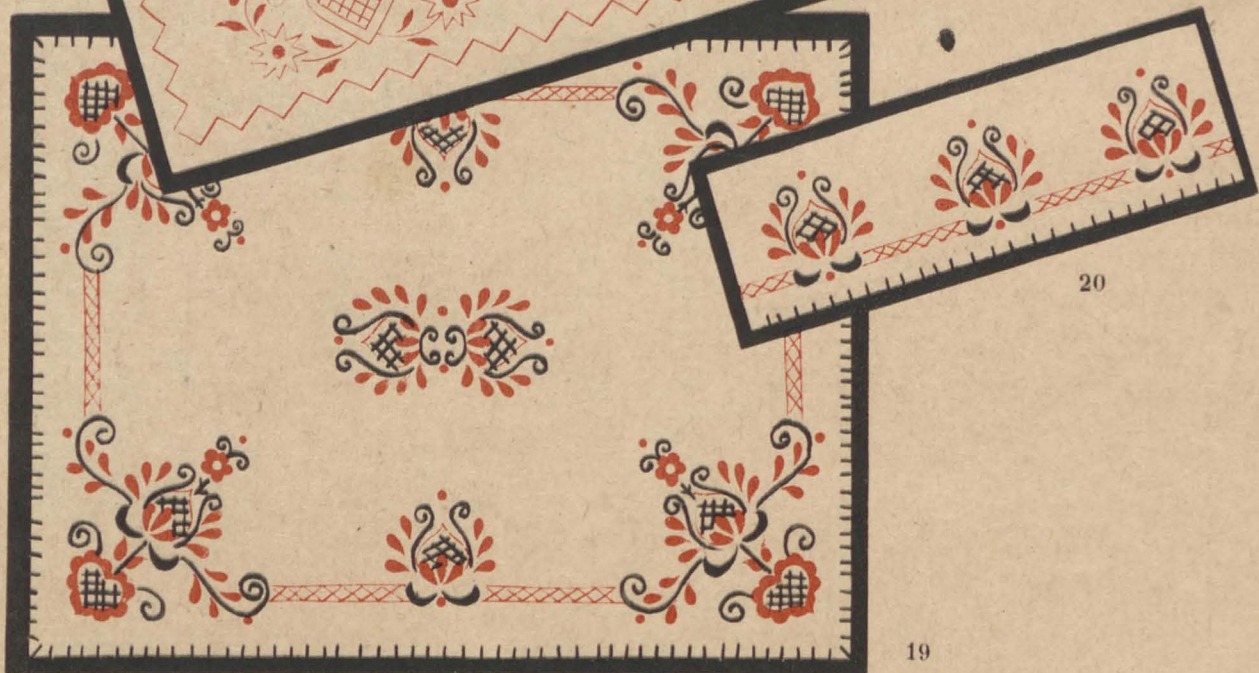
19. sz. Színes hímzéssel készített asztalterítő. Mérete 144 x 108 cm. Szűrt sablon rendelésszáma 2148, ára bérmentve 88 fillér.

20. sz. 11 cm szélességben készített konyhacsík. Szűrt sablon rendelésszáma 2149, ára bérmentve 50 fillér.

17

18

20

19